

(க-து) இக்காலத்தில் மக்களுக்கு அறியாமை மிகுந்துள்ளது.

ங.க. குணங்காணும் குறி
கற்றோர்கள் என்பதைச் சீலமுட னேசொலும்
கனவாக்கி னாற்கா ணலாம்
கற்புளார் என்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
கால்நடையினும் கா ணலாம்:
அற்றோர்கள் என்பதை ஒன்றினும் வாரா
அடக்கத்தி னால் அறியலாம்
அறமுளோர் என்பதைப் பூத்தயை யென்னும் நிலை
யதுகண்டு தான் அறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால்
விளையும்என் றே அறியலாம்
வீரம்உடை யோரென்ப(து) ஓங்கிவரு தைரிய
விசேடத் தினால் அறியலாம்
அத்தா! குணத்தினாற் குலநலம் தெரியலாம்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்தா தலைவனே!, அண்ணலே-பெரியானே! அருமை தேவனே!, சீலமுடனே சொலும் கனவாக்கினால் கற்றோர்கள் என்பதைக் காணலாம்-ஒழுக்கமுடன் பேசும் உயர்ந்த மொழியினாற் பார்வையொடு கால் நடையினும் கற்பு உளார் என்பதைக் காணலாம்-நோக்கும் நோக்கத்தினாலும் காலின் நடையினாலும் கற்பு உடைய பெண்கள் என்பதை அறியலாம், ஒன்றினும் வாரா அடக்கத்தினால் அற்றோர்கள் என்பதை அறியலாம்-எதனினும் (தாமே பெரியவர் என்று) வராத அடக்கமான பண்பினால்(தற்பெருமை) அற்றவர்கள் என உணரலாம், பூத்தயை என்னும் நிலையது கண்டுதான் அறம் உளோர் என்பதை அறியலாம்-உயிர்களிடம் இரக்கம் என்னும் நிலையைக் கண்டுதான் அறநெறியாளர் என உணரலாம். கிளைத்து வரு துடியினால் வித்துஓங்கு பயிரை விளையும் என்றே அறியலாம்-கிளைத்துவரும் செழிப்பினால், விதையிலிருந்து வளரும் பயிரை விளையும் என்று உணரலாம். ஓங்கிவரு தைரிய விசேடத்தினால் வீரம் உடையோர் என்பதை அறியலாம்-மேம்பட்டு வரும் அஞ்சாமைச் சிறப்பினால் வீரம் உடையோர் என உணரலாம்.

(க-து) ஒருவருடைய செயலினால் அவர் பண்பை அறியலாம்.

ங.உ. கூடிற் பயன்படல்

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயின் அதுகொண்டு
திண்கரியை யும்கட் டலாம்!

திகழ்ந்தபல துளிகூடி ஆறாயின் வாவியொடு
 திரள்ஏரி நிறைவிக் கலாம்!
 ஒத்தநுண் பஞ்சுபல சேர்ந்துநூல் ஆயிடின்
 உடுத்திடும் கலைஆக் கலாம்!
 ஓங்கிவரு கோலுடன் சிலையும் கூடினால்
 உயர்கவிகை யாக்கொள் ளலாம்!
 மற்றும்உயர் தண்டுவத் தோடுதவி(டு) உமிகூடின்
 மல்கும்முளை விளைவிக் கலாம்!
 மனமொத்த நேயமொடு கூடியொருவர்க் கொருவர்
 வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்!
 அற்றக்கனி யைப்பொருத்(து) அரிபிரமர் தேடரிய
 அமலனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அற்ற கனியைப் பொருத்து அரிபிரமர் தேட அரிய அமலனே-(மரத்திலிருந்து)
 அறுபட்ட பழத்தைத் (திரும்பவும் மரத்திலே) சேர்த்த திருமாலும் பிரமனும் தேடியும்
 காணற்கு அருமையான தூயவனே!, அருமை தேவனே! பல செத்தைகூடி ஒரு கயிறு
 ஆயின் அதுகொண்டு திண்கரியையும் கட்டலாம்-பல வைக்கோல் தாள்கள் சேர்ந்து ஒரு
 கயிறு ஆனால், அக் கயிற்றைக் கொண்டு வலிய யானையையும் கட்ட இயலும், திகழ்ந்த
 பல துளிகூடி ஆறு ஆயின் வாவியொடு திரள் ஏரி நிறை விக் கலாம்-விளங்கும் பல
 நீர்த்திவலைகள் கூடி ஆறு ஆனால் குளத்தையும் திரண்ட (பல) ஏரிகளையும் நிறையச்
 செய்யலாம், ஒத்த நுண்பல பஞ்சு சேர்ந்து நூல் ஆயிடின் உடுத்திடும் கலை ஆக்கலாம்-
 சமமான நுண்ணிய பல பஞ்சு கூடி நூலானால் அணியும் ஆடையாக்கலாம், ஓங்கிவரு
 கோலுடன் சிலையும் கூடினால் உயர்கவிகை கொள்ளலாம்-உயர்ந்து குடையாகக்
 கொள்ளமுடியும், மற்றும்-மேலும், உயர் தண்டுவத்தோடு தவிடு உமி கூடின் மல்கும் முளை
 விளைவிக் கலாம்-மேம்பட்ட அரிசியும் தவிடும் உமியும் கூடியிருந்தால் (வளம்) மிகுந்த
 மூளையைத் தோற்றுவிக்கலாம், மனம் ஒத்த நேயமொடு ஒருவர்க்கு ஒருவர் கூடி வாழின்
 வெகு வெற்றி பெறலாம்-உள்ளம் கலந்த அன்புடன் ஒருவருடன் ஒருவர் சேர்ந்து
 வாழ்ந்தால் பெரு வெற்றியை அடையலாம்.

(வி-ரை) அற்ற கனியைப் பெருத்தல்: பாண்டவர்கள் காட்டில் வாழும்போது ஒரு
 முனிவர்க்குப் பயன்படும் நெல்லிக்கனி ஒன்றை அருச்சுனன் பாஞ்சாலிகாக
 அறுத்துவிட்டான். பிறகு உண்மையுணர்ந்து ககண்ணனை வேண்டினர். அவர் பாண்டவர்கள்
 ஒவ்வொருவரும் உண்மையான மனத்திலே உற்றது கூறின் அற்றது பெருந்தும் என்றனர்.
 அவர்கள் அவ்வாறே கூறியவுடன் அப்பழம் மரத்திற் பொருந்தியது. தண்டுவம்-அரிசி.
 பலதுளி பெருவெள்ளம்.

(க-து) ஒற்றுமையாக எதனைச் செய்தாலும் வெற்றியுண்டு

ஙங. வெற்றியிடம்

கலைவலா ருக்(கு) அதிக சயம் மதுரவாக்கிலே
 காழகர்க் (கு) அதிக சயமோ
 கைப்பொரு ளிலே: வரும் மருத்துவர்க் கோசயம்
 கைவிசே டந்தன் னிலே
 நலமுடைய வேசையர்க்(கு) அழகிலே! அரசர்க்கு
 நாளும்ரண சூரத் திலே:
 நற்றவர்க்(கு) அதிகசயம் உலகுபுகழ் பொறையிலே
 ஞானவே தியர்த மக்கோ
 குலமகிமை தன்னிலே: வைசியர்க் கோசயம்
 கூறிய துலாக்கோ லிலே
 குற்றம் இல்லாதவே ளாளருக் கோசம்
 குறையாத கொழு னையிலே
 அலைவில்கதி ரைக்குநடை வேகத்தில் அதிகசயம்
 ஆம் என்பர்: அருமை மதவேள்
 அனதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை தேவனே!, கலைவலாருக்கு மதுரவாக்கில் அதிகசயம்-கலையிற்
 சிறந்தவர்கட்கு இனிய மொழியிலே மிகு வெற்றி (உண்டு), காழகர்க்குக் கைப்பொருளிலே
 அதிகசயம்-காமத்திலே ஈடுபட்டவர்கட்குக் கைப்பொருளாலே மிகு வெற்றி (உண்டு) வரும்,
 மருத்துவர்க்குக் கைவிசேடந்தன்னில் சயம் - முன்னுக்கு வரும் மருத்துவர்களுக்குக்
 கைராசியால் வெற்றி (உண்டாகும்) நலம் உடைய வேசையர்க்கு அழகிலே (வெற்றியுண்டு)
 நாளும் அரசர்க்கு ரணசூரத்திலே-எப்போதும் மன்னவர்கட்குப் போர்க்களத்திலே (அதிக
 வெற்றியுண்டு) , நற்றவர்க்கு உலகுபுகழ் பொறையிலே அதிக சயம்-நல்ல தவத்தினர்க்கு
 உலகம் புகழும் பொறுமையினாலே மிகு வெற்றி (உண்டாகும்), ஞானவேதியர் தமக்கோ
 குலமகிமை தன்னிலே-அறிஞரான மறையவர்களுக்கோ தம் மரபுக்குரிய பெருமையினாலே
 வெற்றி உண்டாகும் , வைசியர்க்கோ கூறிய துலாக்கோலிலே சயம்-வணிகர்களுக்குப்
 புகழ்பெற்ற தராசுக்கோலை ஒழுங்காகப் பிடிப்பதனாலே வெற்றி (உண்டாகும்), குற்றம்
 இல்லாத வேளாளருக்கோ குறையாத கொழுமுனையிலே சயம்-குற்றம் அற்றவர்களான
 வேளாளர்க்கு நிறைவுற்ற கொழுவின் நுனியினாலே (உழுவதால்) வெற்றி உண்டாகும்,
 அலைவுஇல் குதிரைக்கு நடைவேகத்தில் அதிக சயம் ஆம் என்பர்-வருத்தம் இல்லாத
 குதிரைக்கு அதனுடைய நடைவிரைவினால் மிகு வெற்றியுண்டாகும் என்று (அறிஞர்)
 உரைப்பர்.

(க-து) அவரவர்கள் தம் தொழில் முறையிலேதான் வெற்றியுண்டாகும்.

ஙச. ஒன்றின் இல்லாமையாற் பாழ்படல்

தாம்பூல தாரணம் இலாததே வருபூர்ண
 சந்த்ரன்நிகர் முகசூ னியம்!
 சற்சனர் இலாததே வெகுசனம் சேர்ந்துவாழ்
 தரும்பெரிய நகர்கூ னியம்

மேம்பா(டு) இலாதமன் னவர்கள் வந்(து) ஆள்வதே
மிக்கதே சச்சூனியம்!
மிக்கசற் புத்திரன் இலாததே நலமான
வீறுசேர் கிருககு னியம்!
சோம்பாத தலைசரில் லாததே வளமுடன்
சொல்லுயர் சபாகு னியம்!
தொல்லுலகில் அனைவர்க்கும் மாநிதியம் இல்லதே
சுத்தகு னியமென் பர்காண்!
ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையீன்(று) அருள்செய்த
அத்தனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆம்பல் வதனத்தனைக் குகனை ஈன்று அருள் செய்த அத்தனே-யானை
முகத்தவனையும் முருகனையும் அளித்தருளிய தலைவனே! அருமை..... தேவனே!
தாம்பூல தாரணம் இலாததே வருபூரண சந்திரன் நிகர்முக சூனியம்-தாம்பூலம்
தரித்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதே முழுமதியென விளங்கும் முகத்திற்குப் பாழாகும், சற்சனர்
இலாததே வெகுசனம் சேர்ந்து வாழ்தரும் பெரியநகர் சூனியம்-நல்லோர் வாழாததே
மிகுதியான மக்கள் கூடிவாழும் பெரிய நகர்க்குப் பாழாகும், மேம்பாடு இலாத மன்னவர்கள்
வந்து ஆள்வதே மிக்க தேசச்சூனியம்-உயர்ந்த பண்பு இல்லாத அரசர்கள் வந்து
ஆட்சிபுரிவது பெரிய நாட்டுக்குப் பாழாகும், மிக்க சற்புத்திரன் இலாததே நலமான வீறுசேர்
கிருக சூனியம்-சறிந்த நன்மகன் இல்லாமையே அழகிய பெருமைபெற்ற வீட்டுக்குப்
பாழாகும், சோம்பாத தலைவர் இல்லாததே வளமுடன் சொல்லுயர் சபாகுனியம்-
ஊக்கமுடைய தலைவர்கள் இல்லாமையே செழிப்புடன் செப்பப்படுகின்ற அவைக்குப்
பாழாகும், தொல்லுலகில், அனைவர்க்கும் மாநிதியம் இல்லதே சத்தசூனியம் என்பர்-
பழமையான உலகத்தில் யாவருக்கும் பெருஞ்செல்வம் பாழாகும் என்று (அறிஞர்)
கூறுவர்.

(வி-ரை) ஆம்பல்-யானை, வதனம்(வட) முகம். சற்சனர் துர்ச்சனர். சூன்யம்-பாழ்.
தாம்பூலத்திற்கு முகவாசம் என்று பெயர். தொன்மை உலகு: தொல்லுலகு

(க-து) எவற்றிற்கும் அவற்றைச் சிறப்பிக்க ஒரு பொருள் வேண்டும்.

ஙரு. மூடர்களில் உயர்வு தாழ்வு

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடரும், தந்தைதாய்
பிழைபுறம் சொல்லும்மூ டரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
பிதற்றிடும் பெருமூ டரும்,
பண்புற்ற சுற்றம் சிரிக்கவே யிழிவான
பழிதொழில் செய்திடுமூ டரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்

பரிதவித் திடுமு டரும்
கண்கெட்ட (மாடு) என்ன ஓடியிர வலர்மீது
காய்ந்துவீழ்ந் திடுமு டரும்
கற்றறி(வு) இலாதமுழு மூடருக்கு இவரெலாம்
கால்மூடர் அரைமூ டர்காண்
அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோம்
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்கற்ற நாவலர்க்காகவே தூதுபோம் ஐயனே-அடுத்திருக்க அறிந்த சுந்தரருக்காகப் (பாவையாரிடம்) தூதுசென்ற தலைவனே!, அருமை தேவனே! பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடரும்-பெண்ணின் அறிவுரையைக் கேட்டு நடக்கம், பேதையரும், தந்தைதாய் பிழைபுறம் சொல்லும் மூடரும்-பெற்றோர் குற்றத்தை வெளியிடும் பேதையரும், பெரியோர்கள் சபையிலே முகடு ஏறி வந்தது பிதற்றிடும் பெருமூடரும் நின்று (வாய்க்கு) வந்ததை உளறும் பெரும் பேதையரும், பண்புஉற்ற சுற்றம் சிரிக்க இழிவான பழிசெல் செய்திடும் மூடரும், நற்பண்புடைய உறவினர் நகைக்குமாறு இழிந்த நிந்தைக் குரிய செயல்களைப் புரியும் பேதையும், பற்று அற்ற போர்க்கு முன்பிணை நின்று பின்புபோய்ப் பரிதவித்திடும் மூடரும்-எந்த ஆதரவும்இல்லாதவர்களுக்கு முதலில் (ஆராயாமல்) சென்று, பிறகு வருந்துகின்ற பேதையாரும், கண்கெட்ட மாடு என்ன ஓடி இரவலர் மீது காய்ந்து வீழ்ந்திடும் மூடரும்-குருட்டு மாட்டைப்போல ஓடி யாசகர்மேல் சீறி விழுகின்ற பேதையாரும், இவர்இலாம்-,இவர்கள் யாவரும், கற்று அறிவிலாத முழு மூடருக்குக் கால்மூடர் அரைமூடர்-(நூல்களை) உயர்ந்தும் (அவற்றின்படி நடக்கும்) அறிவு இல்லாத பெரும் பேதையர்களை நோக்கக் கால்பேதையரும் அரைப்பேதையரும் ஆவர்.

(வி-ரை) நாவலர்: திருநாவலூரிற் பிறந்தவர்(சுந்தரர்) பிணை-ஈடு. சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்காகப் பாவையாரிடம் தூது சென்று பாவையாருடலைத் தவிர்த்தார். அதனால் அடியார்க்கு எளியர் என்னம் தன்மை இங்குப் புலப்படுகிறது.

(க-து) கற்றறிமூடரே யாவரினும் பெருமூடராவர்.

ஙசு. இதற்கு இது வேண்டும்

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
தம்புத்தி கேட்க வேண்டும்
தான் அதிக சூரனே ஆகினும் கூடவே
தளசேக ரங்கள் வேண்டும்
கனக்கின்ற வித்துவான் ஆகினும் தன்னினும்
கற்றோரை நத்த வேண்டும்
காசினியை ஒருகுடையில் ஆண்டாலும் வாசலிற்
கருத்துள்ள மந்தரி வேண்டும்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமர்த்தியன் ஆகினும்

சுதிகூட்ட ஒருவன் வேண்டும்
சுடர்விளக்கு ஆயினும் நன்றாய் விறங்கிடத்
தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும்
அனற்கண்ணனே! படிக சங்கம்நிகர் வண்ணனே!
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அனல் கண்ணனே-(நெற்றியில்) நெருப்புக் கண்ணுடையவனே! படிகம் சங்கம் நிகர்வண்ணனே படிகத்தைப்போலவும் சங்கைப்போலவும் (வெண்மையான) நிறத்தவனே! ஐயனே-தலைவனே! அருமை.. தேவனே! தனக்கு வெகுபுத்தி உண்டாயினும் வேறொருவர்தம் புத்தி கேட்கவேண்டும்-தனக்கு மிகுந்த அறிவு இருந்தாலும் மற்றவரின் அறிவுரையையும் கேட்டுத் தெளிதல் வேண்டும், தான் அதிக சூரனே ஆகினும் கூடவே தளசேகரர்கள் வேண்டும்-தான் பெரிய வீரனே ஆனாலும் தன்னுடைய படைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதும் வேண்டும், கனக்கின்ற வித்துவான் ஆகினும் தன்னினும் கற்றோரை நத்தவேண்டும்-பெரிய புலவனானாலும் தன்னைவிடப் புலமையுடையோரை அடுத்தல் வேண்டும். காசினியை ஒருகுடையில் ஆண்டாலும் வாசலில் கருத்துள்ள மந்திரி வேண்டும். உலகைத் தான் ஒருவனே ஆண்டாலும் தன் வாயிலில் ஒரு ஆராய்ச்சியுடைய அமைச்சன் வேண்டும். தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமர்த்தியன் ஆகினும் சுதிகூட்ட ஒருவன் வேண்டும்-இசைப் பண்புடைய இசைப் புலவனே ஆனாலும் சுதிகூட்டித்தர ஒருவன் வேண்டும், சுடர்விளக்கு ஆயினும் நன்றாய் விளங்கிடத் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும். ஒளிதரும் விளக்கேயானாலும் நன்றாக எரிவதற்குத் தூண்டுகோல் ஒன்றிருக்க வேண்டும்.

(வி-ரை) சிவபெருமான் செந்தீவண்ணராயினும் வெண்ணீறு பூசியிருப்பதாற் படிகமும் சங்கும் உவமையாயின. ஒரு தொழிலில் ஊக்கமுடையோனுக்கு அதன்மேலுள்ள ஆவலாற் சிந்தனை குறைபடும் ஆதலால் தான் அறிவுடையவனே ஆயினும் பிறர் அறிவுரையைக் கேட்டல் வேண்டும் என்றார். விளக்கிற்குத் தூண்டுகோல் வேண்டும் என்பது உவமை. மற்றவை பொருள். சேகரம்-சேகரித்தல். தளம்-படை.

(க-து) யாவருக்கும் எத்துறையினும் துணைவேண்டும்.

ங்ள வறுமையின் கொடுமை

மேலான சாதியில் உதித்தாலும் அதிலென்ன?
வெகுவித்தை கற்றும் என்ன?
மிக்க அதி ரூபமொடு சற்குணம் இருந்தென்ன?
மிகுமானி ஆகில் என்ன?
பாலான மொழியுடையன் ஆய்என்ன? ஆசார
பரனாய் இருந்தும் என்ன?
பார்மீது வீரமொடு ஞானவான் ஆய்என்ன?
பாக்கியம் இலாத போது:
வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயும் சலித்திடுவள்!

வந்தசுற் றமும், கழுமே!
மரியாதை இல்லாமல் அனைவரும் பேசுவார்!
மனைவியும் தூறு சொல்வாள்!
ஆலாலம் உண்டகனி வாயனே! நேயனே!
அனகனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆலாலம் உண்ட கனிவாயனே-நஞ்சுண்ட கனிபோலச் சிவந்த வாயை யுடையவனே!, நேயானே அன்புடையவனே! அனகனே-குற்றம் இல்லாதவனே! பாக்கியம் இலாதபோது-செல்வம் இல்லாவிட்டால் மேலான சாதியில் உதித்தாலும் அதில் என்ன- உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்தாலும் அதனாற் பயன் இல்லை, வெகு வித்தை கற்றும் என்ன- மிகுதியான கலைகளைப் படித்துணர்ந்தாலும் பயன் இல்லை. மிக்கஅதி ரூபமொடு சற்குணம் இருந்து என்ன-பேரழகுடன் நற்பண்பு இருந்தாலும் பயனில்லை, மிகுமானி ஆகில் என்ன- சிறந்த மானமுடையவனானாலும் பயனில்லை, பாலான மொழியுடையன் ஆய் என்ன-இனிய மொழிகளை இயம்புவோனானாலும் பயன் இல்லை, பார்மீது வீரமொடு ஞானவான் ஆய் என்ன உலகிலே வீரமும் அறிவும் உடையவனெனினும் ஒரு பயனும் இல்லை, பெற்ற தாயும் வாலாயமாய் சலித்திடுவள்-ஈன்ற அன்னையும் இயல்பாகவே வெறுப்பாள். வந்த சுற்றமும் இகழும் வருகின்ற உறவினரும் இகழ்வர் , அனைவரும் மரியாதை இல்லாமல் பேசுவார்-எல்லோரும் மதிப்பின்றி உரையாடுவர். மனைவியும் தூறுசொல்வாள்- இல்லாளும் குறைகூறுவாள்.

(வி-ரை) பால் இனிமையும் நலமும் உடையது. ஆகையாற் பாலான மொழி என்பதும், அவ்வாறு உள்ள மொழியெனப் பொருள்படும். வாலாயம்-இயற்கை. தூறு-பழி , தூறுசொல்வாள்-பழிப்பாள்.

(க-து) பொருள் இல்லாமல் உலகிற் சிறப்புப்பெற முடியாது.

ஙஅ. இழிவு

இரப்பவன் புவிமீதில் ஈனன்: அவ னுக்கில்லை
என்னுமவன் அவனின் ஈனன்!
ஈகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
திடும்மூடன் அவனில் ஈனன்!
உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலன்உண்(டு) எனக்காட்டி
உதவிடான் அவனில் ஈனன்!
உதவவே வாக்குரைத்(து) இல்லையென் றேசொலும்
உலுத்தனோ அவனில் ஈனன்!
பரக்கின்ற யாசகர்க்(கு) ஆசைவார்த் தைகள் சொலிப்
பலகால் அலைந்து திரியப்
பண்ணியே இல்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
பாரில் எல் லோருக்கும் ஈனன்!

அரக்கிதழ்க் குமுதமாய் உமைநேச னே! எளியர்
அமுதனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அரக்குஇதழ் குமுதம் வாய் உமைநேசனே-சிவந்த இதழும் செவ்வல் லிபோன்ற வாயும் உடைய உமையம்மையார் காதலனே!, எளியர் அமுதனே-மெலிந்தவர்க்கு அமுதமானவனே!, அருமை தேவனே! புவி மீதில் இரப்பவன் ஈனன்-உலகத்திற் பிச்சையெடுப்பவன் இழிந்தவன், அவனுக்கு இல்லையென்னும் அவன் அவனில் ஈனன்-அவ்வாறு இரப்பவனுக்கு (வைத்துக்கொண்டு) இல்லையென்பவன் அவனைவிட இழிந்தவன், ஈகின்ற ஈனன்-கொடுப்போரைக் கொடாமலே தடுத்துவிடும் அறிவிலி ஈயாதவனிலும் இழிந்தவன், உரைக்கின்ற பேச்சில் பலன் உண்டு எனக்காட்டி உதவிடான் அவனில் ஈனன்-சொல்லும் சொல்லிலே நன்மையுண்டு என்று நம்புவித்துப்பிறகு கொடாதவன் அவனினும் இழிந்தவன், உதவவே வாக்கு உரைத்து இல்லையென்றே சொல்லும் உலுத்தனோ அவனில் ஈனன்-கொடுப்பதாகவே உறுதிமொழி கூறிப் பிறகு இல்லையென்றே கூறிவிடும் கஞ்சத்தனமுள்ளவனோ எனின் அவனினும் இழிந்தவன், பார்க்கின்ற யாசகர்க்கு ஆசை வார்த்தைகள் சொலி-எங்கும் பரவியிருக்கும் இரவலர்க்கு (நம்பிக்கை யுண்டாகும்படி) ஆசைமொழிகள் கூறி, பலகால் அலைந்து நிற்கப் பண்ணியே-பல தடவை உழன்று திரியும்படி செய்துவிட்ட பிறகே, இல்லையென்றிடு கொடிய பாவியே பாரில் எல்லோர்க்கும் ஈனன்-இல்லையென்று ஏமாற்றிவிடும் கொடிய பாவியே உலகில் யாவரினும் இழிந்தவன்.

(வி-ரை) ஏற்பது இகழ்ச்சி, இயல்வது கரவேல், ஈவது விலக்கேல், என்பவை இங்கு உணரத்தக்கவை. அரக்கு - சிவப்பு நிறம்.

(க-து) இரப்பதைவிட இல்லையென்பது இழிவு, அதனினும் ஈவதை விலக்குதல் இழிவு, அதனினும் பேச்சிலே பயனுண்டென நம்பும்படி சொல்லி ஏமாற்றுவது இழிவு, நாளை வா என்று வந்தபின் இல்லையெனல் அதனினும் இழிவு, அதனினும் பலமுறை அலைவித்து இல்லையெனல் இழிவு.

ங்கூ. மறைவும் வெளிப்படையும்

சென்மித்த வருடமும், உண்டான அத்தமும்
தீ(து)இல்கிர கச்சா ரமும்,
தின்றுவரும் அவுடதமும், மேலான தேசிகள்
செப்பிய மகாமந்த் ரமும்,
புன்மையவ மானமும், தானமும், பைம்பொன் அணி
புனையும்மட வார்க லவியும்
புகழ்மேவும் மானமும், இவைஒன்ப தும்மது
புந்திக்கு ளேவைப் பதே
தன்மமென்(று) உரைசெய்வர், ஒன்னார் கருத்தையும்
தன்பிணியை யும்ப சியையும்

தான்செய்த பாவமும், இவையெலாம் வேறொருவர்
தஞ்செவியில் வைப்பது இயல்பாம்!
அன்மருவு கண்டனே! மூன்றுலகும் ஈன்றவுமை
அன்பனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அல்மருவு கண்டனே - (நஞ்சு தங்கியதால்) கருமை பொருந்திய கழுத்தை
உடையவனே!-மூன்று உலகும் ஈன்ற உமைஅன்பனே-மூவுலகத்தையும் பெற்ற
உமையம்மையார் காதலனே!, அருமை.....தேவனே! சென்மித்த வருடமும்-பிறந்த
ஆண்டும், உண்டான அத்தமும்-கிடைத்திருக்கும் செல்வமும், தீதுஇல் கிரகச் சாரமும்-
குற்றமற்ற நல்ல கோள்களின் பலனும் தின்றுவரும் ஓளடதமும்-உண்டுவரும் மருந்தும்,
மேலான தேசிகள் செப்பிய மகாமந்திரமும்-உயர்ந்த ஆசான் கூறியருளிய உயர்ந்த
மறையும், புன்மை அவமானமும் - (தனக்கு நோந்த) இழிவாகிய மனக்கேடும், தானமும்-
(தான் பிறர்க்குக் கொடுத்த) கொடையும் பைம்பொன் அணிபுனையும் மடலார் கலவியும்-
புதிய பொன்னாலான அணிகளை பெண்களின் சேர்க்கையும்,. புகழ்மேவும் மானமும்-
புகழ்பொருந்திய பெருமையும், இவை ஒன்பதும்-(ஆகிய) இவைகள் ஒன்பதினையும்,தமது
புந்திக்குள் வைப்பதே தன்மம் என்று உரைசெய்வர்-தம்முடைய மனத்தில் வைத்திருப்பதே
அறமாகும் என்று அறிஞர் கூறுவர். (பிறரிடம் கூறுதல் பிழை), ஒன்னார் கருத்தையும் -
பகைவரின் நினைவையும், தன் பிணியையும்-தன் நோயையும், பசியையும்(தன்) பசியையும்,
தான்செய்த பாவமும்-தான் இயற்றிய பாவத்தையும், இவையெலாம்(ஆகிய)
இவைபோன்றவற்றை, வேறு ஒருவர்தம் செவியில் வைப்பது இயல்பாம்-மற்றொருவர்
காதில் விழச்செய்வது (அறத்தின்) இயற்கையாகும் (மறைத்துவைப்பது நலமாகாது):

(வி-ரை) தான் செய்த பாவத்தைச் சொல்லவேண்டும் எனவே, தான் செய்த நன்றியைச்
சொல்லக்கூடாது என்று அறியலாகும். தானம் என்பது அதனைக் குறிக்கும் என்றும்
கொள்ளலாம். பாவத்தைக் கூறினால் மேலும் பாவஞ்செய்தல் ஆகாது என்ற மனவுறுதி
உண்டாகும். அல்-இருள்: இங்குக் கருமையை உணர்த்துகிறது.

(க-து) தான் பிறந்த ஆண்டு முதலானவற்றைக் கூறுவது தனக்கே கெடுதியை உண்டாக்கும்.
பகைவரின் நினைவு முதலானவற்றைக் கூறுவதனால் நன்மையாகும்.

சு0. வானவர் கால அளவை

சதுர்யுகம் ஓரிரண் டாயிரம் பிற்படின்
சதுமுகற்(கு) ஒருதின மதாம்!
சாற்றும்இத் தினமொன்றி லேயிந்த்ர பட்டங்கள்
தாமும்ஈ ரேழ்சென் றிடும்!
மதிமலியும் இத்தொகையின் அயன்ஆயுள் நூறுபோய்
மாண்டபோ(து) ஒருகற் பம்ஆம்!
மாறிவரு கற்பம்ஒரு கோடிசென றால்நெடிய
மால்தனக்(கு) ஓர்தி னமதாம்!

துதிபரவும் இத்தொகையில் ஒருகோடி நெடியமால்
தோன்றியே போய்ம றைந்தால்
தோகையோர் பாகனே! நீநகைத்(து) அணிமுடி
துளக்கிடும் கால மென்பர்!
அதிகம்உள பலதேவர் தேவனே! தேவர்கட்(கு)
அரசனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) தோகையோர் பாகனே-மயில் (போதும் உமாதேவியார்) ஒரு பங்கிலுள்ளவனே!
அதிகம் உளபல தேவர் தேவனே-கூட்டமாக உள்ள பலவகைப்பட்ட வானவர்க்கும்
வானவனே! தேவர்கட்கு அரசனே-வானவர் தலைவனே! அருமை ..... தேவனே!
சதுர்யுகம் ஓர் இரண்டாயிரம் பின்படின சதுமுகற்கு ஒருதினம் தாம்-(கிரேதாயுகம்,
திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்னும்) நான்கு கொண்ட யுகங்கள் இரண்டாயிரம்
கடந்தால் நான்முகனுக்கு ஒரு நாளாகும், சாற்றும் இத்தினம் ஒன்றிலே இந்திர பட்டங்கள்
தாமும் ஈரேழ் சென்றிடும்-கூறத்தக்க இந்த ஒரு நாளிலே பதினான்கு இந்திர பதவிகள்
கழிந்துவிடும், மதிமலியும் இத்தொகையின் அயன் ஆயுள் நூறுபோய் மாண்டபோது
ஒருகற்பம் ஆம் - அறிவுமிருந்த இந்தக் கணக்கின்படி நான்முகன் வயது நூறு கழிந்து
இறந்தானானால் ஒரு கற்பம் எனப்படும், மாறிவரு கற்பம் ஒரு கோடி சென்றால்
நெடியமால் தனக்குஓர் தினமதாம்-(இவ்வாறு) மாறிமாறி வரும் பிரமகற்பம் ஒருகோடி
கழிந்தால் திருமாலுக்கு ஒரு நாளாகும், துதிபரவும் இத்தொகையில் ஒருகோடி நெடியமால்
தோன்றியே போய் மறைந்தால் - துதிக்கத் தகுந்த இந்த எண்ணிக்கையில் ஒரு கோடி
திருமால்கள் பிறந்து மறைந்தால், நீ நகைத்து அணிமுடி துளக்கிடும் காலம் என்பர் - நீ
சிரித்து அழகிய திருமுடியை ஒரு முறை அசைக்கும் காலம் ஆகும் என்று அறிஞர்
கூறுவர்.

வாம்பரி தனக்(கு) அதிக புனிதம்முகம் அதனிலே
மறையவர்க்கு(கு) உயர்பு னிதமோ
மலரடியி லே புனிதம் ஒளிகொள்கண் ணாடிக்கு
மா(சு) இல்முற் புறம்அ தனிலே
மேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
மிக்கமட மாத ருக்கோ
மேனியெல் லாம்புனிதம் ஆகு:ம: ஆ செளசமொடு
மேவுவனி தையர்த மக்கும்
தாம்பிர மதற்கம்மிகு வெள்ளிவெண் கலம்அயம்
தங்கம்ஈ யந்த மக்கும்
தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணம்சாம்பல்
சாரும்மண் தாது சாணம்
ஆம்புனிதம் இவையென்பர், மாபெரு வில்லியே!
அனகனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர்

அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) மாமேரு வில்லியே-பெருமைமிக்க மேருவை வில்லாக்கியவனே! அனகனே-
குற்றம் அற்றவனே! அருமை.....தேவனே! வாம் பரிதனக்கு முகமதனிலே அதிக புனிதம்-
தாவிச் செல்லுங் குதிரைக்கு முகத்திலே மிகுதாய்மை, மறையவர்க்கு மலரடியிலே உயர்
புனிதம்-மறையுணர்ந்த அந்தணர்க்கு மலரனைய அடிகளிலே மிகுதாய்மை, ஒளிகொள்
கண்ணாடிக்கு மாசுஇல் முற்புறம் அதனிலே புனிதம்- ஒளியையுடைய கண்ணாடிக்குக்
குற்றமற்ற முன்புறத்திலே தூய்மை, மேம்படும் பசுவினுக்குப் பிற்புறத்திலே-உயர்ந்த
ஆவுக்குப் பின் புறத்திலே (தூய்மை) மிக்கமட மாதருக்கு மேனியெல்லாம் புனிதம் ஆகும் -
சிறந்த இளம்பெண்களுக்கு மெய்யெல்லாம் தூய்மையாகும், ஆசௌசமொடு மேவும்
வனிதையர் தமக்கும்-தீட்டுற்ற(பூப்படைந்த). பெண்களுக்கும், தாம்பிரம் அதற்கும்-
தாம்பிரத்திற்கும், மிகுவெள்ளி வெண்கலம் அயம் தங்கம் ஈயம் தமக்கும்-அதிக
வெள்ளிக்கும் வெண்கலத்துக்கும் இரும்புக்கும் பொன்னுக்கும் ஈயத்தினும், புனிதம்தரும் -
தூய்மையைத் தருகிறவருபெருக்கொடு புளி சுணம் சாம்பல் சாரும் மண்தாது சாணம் இவை
புனிதம் ஆம்என்பர் -வருகின்ற வெள்ளத்துடன் புளியும், சுண்ணப்பொடியும் , சாம்பலும்,
பொருந்திய மண்ணும், காவிக்கல்லும், சாணமும் ஆகிய இவைகள்(முறையே) தூய்மை
தரும் என்று (அறிஞர்) கூறுவர்.

(வி-ரை) 'வாவும்பரி' வாம் பர என இடைக்குறைந்தது. வாவுதல்-தாவுதல்,ஆசௌசம்:
தீட்டு

(க-து) சில பொருள்களை இங்குக் கூறியவாறு தூய்மை செய்தல் உலகியல்.

சஉ. அடங்காதவற்றை அடக்குவதற்கு வழி

கொடியபொலி எருதைஇரு மூக்கிலும் கயிறொன்று
கோத்துவச விர்த்தி கொள்வார்:
குவலயந் தனின்மதக் களிறதனை அங்குசங்
கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
படியில்விட அரசைமந் திரதந் திரத்தினாற்
பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாளமது கொடுநடை
பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
மிக்கபெரி யோர்களும் கோபத்தை அறிவால்
விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்(து)
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அடியவர் துதிக்கவரு செந்தாமரைப் பதத்து ஐயனே-திருவடியார்கள் வாழ்த்த வருகின்ற செந்தாமரை மலரனைய திருவடியை உடைய தலைவனே! அருமை.....தேவனே! கொடிய பொலி எருதை இருமூக்கிலும் கயிறுஒன்று கோத்து வசவிர்த்தி கொள்வார்-கொடுந் தன்மையுள்ள பொலிகாளையை (அதன்) இரண்டு மூக்கிலும் ஒரு கயிற்றைக் கோத்து வசப்படுத்துவர், குவலயந்தனில் மதக்களிறதனை அங்குசங்கொண்டு வசவிர்த்தி கொள்வார்-உலகத்தில் மதயானைகளை அங்குசங்கொண்டு (தாக்கி) வசப்படுத்துவர், படியில்விட அரவை மந்திர தந்திரத்தினால் பற்றி வசவிர்த்தி கொள்வார்-உலகில் நஞ்சுடைய நாகத்தை மந்திரத்தாலும் தந்திரத்தாலும் பிடித்து வசப்படுத்துவர், பாய்பரியை நெடிய கடிவாளமது கொடு நடை பழக்கி வசவிர்த்தி கொள்வார்-நஞ்சுடைய தீயவரைச் சவுக்கைக் கொண்டு அடித்து வசப்படுத்துபர், மிக்க பெரியோர்களும் கோபத்தை அறிவால் விலக்கி வசவிர்த்தி கொள்வார்-பெரிய சான்றோர்களுங்கூடத் (தம்) கோபத்தை அறிவின் திறமையினால் நீக்கிக்கொண்டு அடங்கி நடந்து (மனத்தை) வசப்படுத்துவர்.

(க-து) எருது முதலானவற்றை வசப்படுத்த இங்குக் கூறிய முறையைக் கையாளுதல் உலகியல்.

சங். ஒளியின் உயர்வு

செழுமணிக்(கு) ஒளி அதன் மட்டிலே! அதினுமோ
செய்யகச் சோதம் எனவே
செப்பிடும் கிருமிக்கு மிச்சம்ஒளி! அதனினும்
தீபத்தின் ஒளிஅ திகமாம்
பழுதிலாத் தீவரத்தி தீபத்தின் அதிகமாம்!
பகல்வர்த்தி அதில் அ திகமாம்!
பாரமத் தாப்பின்ஒளி அதில்அதிகம்! அதிலுமோ
பனிமதிக்(கு) ஒளிஅ திகம்ஆம்!
விழைவுதரு பரிதிக்கும் மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும்
மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங்கிடும் என்ன
வீரகுளோர் உரைசெய் குவார்!
அழல்விழிகொடு எரிசெய்து மதனவேள் தனைவென்ற
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அழல் விழிகொடு எரிசெய்து மதனவேள் தனைவென்ற அண்ணலே- தீவிழியினாலே காமனை எரித்து வென்ற பெரியோனே! அருமை.....தேவனே! செழு மணிக்கு அதன்மட்டிலே ஒளி-நல்ல மாணிக்கத்துக்கு அதன் அளவிலேதான் ஒளியுண், அதினும் செய்ய கச்சோதம் எனச் செப்பிடும் கிருமிக்கு மிச்சம்ஒளி-அம்மணியைக் காட்டினும் சிவந்த மின்மினியெனக் கூறப்படும். புழுவுக்கு மிகுதியான ஒளி உண்டு, அதனினும் தீபத்தின் ஒளி அதிகம் ஆம்-அந்த மின்மினியினும்

விளக்கின் ஒளி மிகுதியாகும், தீபத்தின் பழுதுஇலாத் தீவர்த்தி அதிகம் :ஆம்-விளக்கினும் குற்றமற்ற தீவர்த்தியின் (ஒளி) மிகுதியாகும், அதில் பகலவர்த்தி அதிகம் ஆம்-அதனினும் பகல்வர்த்தி(யின் ஒளி) மிகுதியாகும், அதில் பார மத்தாப்பின் ஒளி அதிகம்-பகல்வர்த்தியினும் பெரிய மத்தாப்பின் ஒளி மிகுதியாகும், அதிலும் பனிமதிக்கு ஒளி அதிகம்ஆம்-மத்தாப்பினும் குளிர்ந்த திங்களின் ஒளி மிகுதியாகும், விழைவுதரு பரிதிக்கும் மனுநீதி மன்னர்க்கும் வீரவிதானிகருக்கும்-விருப்பம் ஊட்டும் ஞாயிற்றினுக்கும் செங்கோல் அரசர்க்கும் வீரமுடைய அறிஞருக்கும் மிக்கஒளி திசைதொறும் போய்விளங்கிடும் எட்டுத்திக்குணும் சென்று வீசும் என்று அறிவுடையோர் கூறுவர்.

(வி-ரை) கொண்டு என்பது கொடு என வந்தது, முருக வேளினின்றும் வேறுபடுத்தியறிய மதனவேள் என்றார். மதனனாகிய என்க. கச்சோதம் (வட)-மின்மினி. விதரணிகர்(வட)-அறிஞர். விதரணை-அறிவு

(க-து) அரசர்க்கும் வீரருக்கும் எட்டுத்திக்குணும் பரிதியென ஒளி பரவும்.

நன்று தீதாதல்

வான்மதியை நோக்கிடின சோரர்கா முகருக்கு
மாறாத வல்வி டமதாம்!
மகிழ்நன் றனைக்காணில் இதமிலா விபசாரிய
மாதருக் கோவி டமதாம்!
மேன்மைதரு நற்சுவை பதார்த்தமும் சுரரோகம்
மிக்கபேர்க்கு அதிக விடமாம்!
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ(து) அதிலோப
வீணர்க்கு)எ லாம்வி டமதாம்!
ஈனம்மிகு புன்கவி வலோர்க்கு) அதிக சபைகாணில்
ஏலாத கொடிய விடமாம்!
ஏற்றமில் லாதபடு பாவிகட்(கு) அறமென்னில்
எந்நாளும் அதிக விடமாம்!
ஆனதவ யோகியர்கள் இதயதா மரையுறையும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆன தவயோகியர்கள் இதயதாமரை உறையும் அண்ணலே-ஆக்கம்பெற்ற தவயோகியரின் உளத்தாமரைமலரில் வாழும் பெரியோனே!, அருமை..... தேவனே! சோரர் காமுகருக்கு வான்மதியை நோக்கிடின மாறாத வல்விடமது ஆம்- திருடருக்கும் காமநோயாளருக்கும் வானத்தில் திங்களைப் பார்த்தால் நீங்காத கொடிய நஞ்சு ஆகும். இதம்இலா விபசரிய மாதருக்கு மகிழ்நன்தனைக் காணில் விடமது ஆம்- நன்மையில் லாத தீயொழுக்கப் பெண்டிருக்குக் கணவனைப் பார்த்தால் நஞ்சுபோல் இருக்கும், சுரரோகம் மிக்கபேர்க்கு மேன்மைதரு நல் சுவை பதார்த்தமும் அதிகவிடம் ஆம்-வெப்புநோய்

மிகுந்தவர்கட்கு உயர்ந்த இனிய சுவைமிக்க கறிகளும் மிகுந்த நஞ்சாகும், அதிலோப வீணர்க்கு எலாம் வித்தியாதிபர் தமைக் கண்டபோது விடமது ஆம்-மிகுந்த ஈகைப் பண்பிலாத வீணர்கள் யாவருக்கும் கலைவல்லோரைக் கண்ட போது நஞ்சாகும். ஈனம்மிகு புன்கவி வலோர்க்கு அதிகசபை காணில் ஏலாத கொடியவிடம் ஆம்-இழிவுமிக்க புன்கவிவாணருக்குப் போவையைக் கண்டாற் படுபாவிடக்கு அறம்என்னில் எந்நாளும் அதிகவிடம் ஆம்-மேன்மையில்லாத பெரும் பாவிசகளுக்கு அறம் என்றால் எப்போதும் பெருநஞ்சு ஆகும்.

(வி-ரை) கள்ளருக்கு நிலவொளி தடையாகும். காமநோய் காதலரைப் பிரிந்தோர்கட்கே. ஆகையாற், கூடியிருப்போர்க்கு இன்பம் ஊட்டும் நிலவு அவர்களுக்குப் பெருவெறுப்புத்தரும், கலைவாணருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே என்னும் அச்சத்தால் ஈகையிலார்க்கு வெறுப்புண்டாகும். அல்லவை செய்தார்க்கு அறம்கூற்றம்.

(க-து) நன்னிலையில் இல்லாதார்க்கு நல்லவை தீயவையாகவே காணப்பெறும்.

சரு. தாழ்வும் உயர்வுபெறும்

வெகுமானம் ஆகிலும் அவமானம் ஆகிலும்
மேன்மையோர் செய்யில் அழகாம்!
விரகமே ஆகிலும் சரசமே ஆகிலும்
விழைமங்கை செய்யில் அழகாம்!
தகுதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்களைச் செய்து
சாரிலோ பேரழகதாம்!
சரீரத்தில் ஓருளம் மானமெது வாகிலும்
சமர்செய்து வரில் அழகதாம்?
நகம்மேவு மதகரியில் ஏறினும் தவறினும்
நாளும்அது ஓரழகதாம்!
நாயமீதில் ஏறினும் வீழினும் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ(கு) அன்றென் பர்காண்!
அகம்ஆயும் நற்றவர்க்கு(கு) அருள்புரியும் ஐயனே!
ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அகம்ஆயும் நல்தவர்க்கு அருள்புரியும் ஐயனே-உள்ளத்திலே ஆராயும் நல்ல தவத்தினர்க்கு அருள்செய்யும் தலைவனே! ஆதியே-முதல்வனே! அருமை.....தேவனே! வெகுமானம் ஆகிலும் அவமானம் ஆகிலும் மேன்மையோர் செய்யில் அழகுஆம்-பெருமதிப்புச் செயலானாலும் இழிவுச் செயலானாலும் பெரியோர்கள் செய்தால் அழகுதரும், விரகமே ஆகினும் சரசமே ஆகிலும் விழைமங்கை செய்யில் அழகுஆம்-காமநோயானாலும் காமக்கூட்டம் ஆனாலும் விரும்பத்தக்க மங்கைப்பருவப் பெண்

கொடுத்தால் அழகு ஆகும். வெகு தருமங்களைச் செய்து தகுதாழ்வு வாழ்வு சாரில் பேரழகு ஆம்-மிக்க அறங்களைப் புரிந்து தக்க தாழ்வாயினும் வாழ்வாயினும் பெற்றால் மிகுந்த அழகு ஆகும். சமர்செய்து சரீரத்தில் ஓர் ஊனம் மானம் எதுவாகிலும் வரில் அழகது ஆம்-போர்புரிந்ததனால் உடம்பில் ஏதாயினும் காயமாவது பெருமையாவது உண்டானால் அழகு ஆகும். நகம்மேவு மதகரியில் ஏறினும் தவறினும் அதுநாளும் ஓர் அழகது ஆம்-மலைப்போன்ற மதயானையின்மேல் ஏறினாலும் தவறி வீழ்ந்தாலும் அச்செய்கை எப்போதும் ஓரழகாக இருக்கும், நாய்மீதில் ஏறினும் வீழினும் கண்டபேர் நகை செய்து அழகு அன்று என்பர்-நாயின்மேல் ஏறினாலும் தவறி வீழ்ந்தாலும் பார்த்தபேர் நகைத்து அழகாகாது என்று கூறுவர்.

(வி-ரை) நகம்-மலை. மலைபோன்ற யானை. யானை பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது என்பதும் இக்கருத்தே. பொருள் கிடைத்தால் தக்குழி நோக்கி அறஞ்செய தலே பயன். ஆகையால் ஈகையினால் உண்டாகும் வறுமை அழகு தருவதாகும். பிறவும் இவ்வாறே சீர்தூக்கிக்கொள்க. மங்கை: பனிரெண்டு முதல் பதினாறு வரை வயது உள்ள பெண்.

(க-து) பெரியோராற் கிடைக்கும் இழிவும், பருவ மங்கையால் உண்டாகும் காமநோயும், அறஞ்செய்து பெற்ற தாழ்வும் போர்ப்புண்ணும், யானைமீது ஏறி வீழ்தலும் அழகையே தரும்.

சசு. நல்வினை செய்தோர்

சரண்தனக் காத்தவன், மெய்யினால் வென்றவன்
தானம்இளை யா(து)உ தவினோன்,
தந்தைசொல்மாறாதவன், முன்னவற்(கு) ஆனவன்
தாய்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருபிதர்க்(கு) உதவினோன், தெய்வமே துணையென்று
மைந்தன்மனை வியைவ தைத்தோர்,
மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துலகில் மகிமை பெற்றோர்
கருதரிய சிபிஅரிச் சந்திரன், மாபலி,
கணிச்சியோன் சுமித்தி ரைசுதன்,
கருடன், பகீரத னுடன் சிறுத் தொண்டனொடு
கானவன், பிரக லாதன்,
அரியவல் விபீடணன் எனும்மகா புருடராம்
அத்தனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்தனே தலைவனே!, அருமை..... தேவனே! சரண்தனக் காத்தவன்-
அடைக்கலம் (என்ற புறாவைக்) காப்பாற்றியவன், மெய்யினால் வென்றவன்-

உண்மையேபேசி வெற்றியுற்றவன், இளையாது தானம் உதவினோன்-சோர்வின்றக் கொடைகொடுத்தவன், தந்தை சொல் மாறாதவன்-தந்தையின் மொழியைத் தட்டாதவன், முன்னவற்கு ஆனவன்-தமையனுக்கு உற்ற துணையானவன், தாய் பழிதுடைத்த நெடியோன்-அன்னைக்கு உற்ற நிந்தையைப் போக்கிய பெரியோன், வருபிதிர்க்கு உதவினோன்-தலைமுறையில் வந்த தென்புலததார்க்கு நலம் புரிந்தோன், தெய்வமே துணையென்று மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோர்-கடவுளைத் துணையாக நம்பி மகனை வதைத்தவனும் மனைவியை வதைத்தவனும், மாறான தந்தையைத் தமயனைப் பழிகண்டு மாய்த்து உலகில் மகிமைபெற்றோர்-(நன்னெறிக்கு) மாறுபட்ட தந்தையைக் கொண்டும் தமயனைக் கொண்டும் உலகிற் புகழ்பெற்றோர், ஆகிய இவர்கள் முறையே) கருதரிய சிபி-நினைத்தற்கரிய சிபிச்சக்கரவர்த்தியும், அரிச்சந்திரன்-அரிச்சந்திரனும், மாபலி-மாபலியும், கணிச்சியோன்-பரசுராமனும், சுமித்திரை சுதன்-சுமித்திரை மகனான இலக்குவனும், கருடன்-கருடனும், பகீரதனுடன்-பகீரதனும், சிறுத்தொண்ட னொடு - சிறுத்தொண்டனும், கானவன்-வேடனும்-பிரகலாதன்-பிரகலாதனும், அரியவல் விபீடணன் அரிய வலிய விபீடணனும் எனும்மகா புருடராம்-எனக்கூறும் பெருமக்கள் ஆகும்.

(வி-ரை) அடைக்கலம் என்ற புறாவைச் சிபி காப்பாற்றத் தன்னையே எடையாக நிறுத்தினான். அரிச்சந்திரன் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்க மனைவியையும் மகனையுங்கூட விற்றான், தானும் தோட்டிற்கு விலையானான். மாபலி தன்னையேற்பவர் மாயையில் வல்ல திருமாலென்றறிந்தும் பொருட்படுத்தாமல் வேண்டிய மூன்றடி மண்ணைக் கொடுத்தான். பரசுராமன் தந்தை சொற்படி தாயைக் கொன்றான். கருடன் தன் தாயான வினதையின் அடிமைத் தன்மையை மாற்றத் தன் மாற்றாந்தாயான கத்துருவை மக்களை (பாம்புகளை) வேண்டுமிடங்களுக்குக் கொண்டுபோய்க் காட்சிகளைக் காட்டினான். பகீரதன் தன் முன்னோரான சகரர்கள் நற்கதியடையக் கங்கையைப் பூவுலகிற் கொணர்ந்து சகரரின் சாம்பற் குவியலிற் பாய்ச்சினான். சிறுத்தொண்டர் அடியார் கோலத்துடன் வந்த சிவபிரான் அமுதுசெய்ய மைந்தனைக் கொண்டு சமைத்தார். பிரகலாதன் தன் தந்தைக்கு மாறாக நின்று நரசிங்க மூர்த்தியால் தன் தந்தையையே சொல்வித்தான். வீடணன் தன் தமையனான இராவணனுக்கு மாறாக நின்று இராமனைக்கொண்டு கொல்வித்தான். இவர்கள் நன்னெறியிலே சென்றதனால் தகாத செயல்களான இவற்றைச் செய்தும் புகழ்பெற்றனர் என்று கூறுவர்.

(க-து) உலகியலுக்கு மாறாயினும் வன்னெறியிலே செல்வதே நலந்தரும்.

சள. தீவினை செய்தோர்

வாயிகழ்வு பேசிமிகு வாழ்விழந் தோன், சிவனை
வைதுதன் தலைபோ யினோன்,
மறறோருவர் தாரத்தில் இச்சைவைத்து உடலெலாம்
மாறாத வடுவா யினோன்
தாயத்தி னோர்க்கு) உள்ள பங்கைக் கொடர்மலே
சம்பத்(து) இகழ்ந்து மாய்ந்தோன்
தக்கபெர் யோதமை வணங்கா மதத்தினால்
தந்திவடி வாய்அ லைந்தோன்

மாயனைச் சபையதனில் நிந்தைசெய்(து) ஒள்கொள்நவ
மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
வருநகுட னொடுதக்கன், அயிரா வதன், குருடன்
மகன், வழி, சிசுபா லனாம்!
ஆயும்அறி வாளரொடு தேவர்பணி தாளனே!
அவனிபுகழ் அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மன்தில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆயும் அறிவாளரொடு தேவர் பணிதாளனே-ஆராய்கின்ற அறிஞரும் அமரரும் பணியுந் திருவடியை உடையவனே!, அவனிபுகழ்-உலகம் புகழும் அருமை.....தேவனே! வாய்இதழ் பேசிமிகு வாழ்வு இழந்தோன்-வாயினாற் பிறரை இகழ்ந்துபேசித் தன் சிறந்த வாழ்வை பறிகொடுத்தவன், சிவனை வைது தந்தலை போயினோன்-சிவபிரானைப் பழித்துத் தன் தலையை இழந்தவன், மற்றொருவர் தாரத்தில் இச்சைவைத்து உடல் எலாம் மாறாத வடு ஆயினோன்- பிறர் மனைவியிடம் ஆசை கொண்டு தன் மெய்யெலாம் நீங்காத வடுவைக் கொண்டவன், தாயத்தினோர்க்கு உள்ள பங்கைக் கொடாமலே சம்பத்து இழந்து மாய்ந்தோன் - பங்காளிகளுக்கு உரிய பங்கைக் கொடாததால் (தனக்குரிய) செல்வத்தையும் போக்கிவிட்டு மடிந்தவன், தக்க பெரியோர் தமை வணங்கா மதத்தினால் தந்திவடிவாய் அலைந்தோன்-தகுதியான சான்றாரை வணங்காத செருக்கினால் யானைவடிவாக அலைந்தவன், மாயனைச் சபையதனில் நிந்தைசெய்து ஒள்கொள் நவமணி முடிதுணிந்து மாய்ந்தோன்-கண்ணனை அவையிலே பழித்துக் கூறியதனால் கதிர்விடும் நவமணி முடியை இழந்து இறந்தவன் (முறையே) வரு நகுடனோடு: - (இந்திர பதவிக்கு) வந்த நகுடனும், தக்கன்-தக்கனும் அயிராவதன் - இந்திரனும், குருடன் மகன்- துரியோதனனும், வழி - பாண்டியனும், சிசுபாலன் ஆம் - சிசு பாலனும் ஆவார்.

(வி-ரை) நகுடன் நூறு பரிவேள்வி செய்து இந்திர பதவி பெற்றான். எழுமுனிவர் சுமக்கும் சிவிகையிலே இந்திராணியை நாடிச் செல்கையில் சர்ப்ப! சர்ப்ப என விரைந்து செல்லும்படி பெரியோர்களை (மதியாமல்) ஏவியதால் மலைப்பாம்பாக அகத்தியராற் சபிக்கப்பெற்றான், தக்கன் சிவனை இகழ்ந்துபேசி, அவரை நீக்கி வேள்வி செய்ததனால் வீரபத்திரரால் தலையை இழந்து ஆட்டுத்தலை பெற்றான். இந்திரன் கௌதமர் மனைவியான அகலிகையை விரும்பியதனால் உடலெங்கும் பெண்குறியைப் பெற்றான். துரியோதனன் தன் பங்காளிகளான பாண்டவரின் உரிமையைக் கொடாததால் அவர்களாற் போரில் இறந்தான். சிசுபாலன் எப்போதும் கண்ணனை யிகழ்ந்து கூறிவந்ததனால் அவராற் போர்க்களத்தில் இறந்தான். தாயம்-உரிமை தந்தத்தையுடையது தந்தி: யானை.

(க-து) தீயவழியிலே செல்வோர் தீமையடைவது உறுதி.

ச.அ. நன்னகர்

வாவிபல கூபமுடன் ஆ(று)அருகு சேர்வதாய்
மலைகாத வழியில் உளதாய்

வாழைகழு கொடுத்தெங்கு பயிராவ தாய்ச், செந்நெல்
வயலகள்வாய்க் கால்க ளுளதாய்
காவிமம் லம்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
கனவர்த்த கர்கள்ம றைவலோர்
காணரிய பலகுடிகள் நிறைவுள்ள தாய், நல்ல
காவலன் இருக்கை யுளதாய்த்
தேவரா லயம்ஆடல் பாடல் அணி மாளிகை
சிறக்கவுள தாய்ச்சற் சனர்

சேருமிடம் ஆகுமோர் ஊர்கிடைத்(து) அதில் அதிக
சீவனமு மேகி டைத்தால
ஆவலொ(டு): இருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்(று)
அறையலாம்! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை..... தேவனே!, பல வாவி கூபமுடன் அருகுஆறு சேர்வதாய்-பல
பொய்கைகளும் கிணறுகளும் அருகில் ஆறும் இருப்பதாய், காதவழியில் மலைஉளதாய்-
காதவழித் தொலைவில் மலையை உடையதாய் வாழை கழுகொடு தெங்கு பயிராவதாய்-
வாழையும் கழுகும் தென்னையும் பயிராகும் வளமுடையதாய், செந் நெல் வயல்கள்
வாய்க்கால்கள் உளதாய் - நல்ல நெல்விளையும் வயல்களும் வாய்க்கால்களும்
உடையதாய், காவி கமலம் குவளைசேர் ஏரி உள்ளதாய் - நீலமும் தாமரையும் குவளையும்
மலர்ந்த ஏரியை உடையதாய், கனவர்த்தகர்கள் மறைவலோர் காண்அரிய பலகுடிகள்
நிறைவு உள்ளதாய் பெரிய வணிகரும் மறையவரும் மற்றும் காண்பதற்கு இனிய பலவகைக்
குடிகளும் நிறைந்ததாய், நல்ல காவலன் இருக்கை உளதாய் - நல்ல அரண்மனை
உடையதாய் (தலைநகரமாய்) தேவர் ஆலயம் ஆடல்பாடல் அணிமாளிகை சிறக்க
உளதாய் - வானவர் கோயிலும் ஆடலாலும் பாடலாலும் அழகுறும் மாளிகைகள்
சிறந்துள்ளதாய் சற்சனர் சேரும் இடம்ஆகும் ஓர் ஊர் கிடைத்து - நல்லோர் உறையும்
இடமுடைய ஒரு நகரம் வாய்த்து, அதில் அதிக சீவனமும் கிடைத்தால் - அங்கு நன்றாக
வாழ்க்கைக்கு வழியும் பொருந்திவிட்டால், ஆவலொடு இருந்திடுவதே சொர்க்கவாசம்
என்று அறியலாம் - விருப்பத்துடன் இருப்பதே சுவர்க்க வாழ்வு என்று இயம்பலாம்.

(வி-ரை) வேளாண்மையும் வணிகமும் வளத்திற்கும் ஆடல் பாடலும் ஆறும் கூபமும் வயல்
வாய்க்கால்களும் எரியும் பொழிலும் பொய்கையும் இன்பப் பொழுதுபோக்கிற்கும்,
நல்லோருறைவது நன்னெறிக்கும், வானவர் கோயில் வழிபாட்டிற்கும் காவலன் உறைதல்
சிறப்பிற்கும் ஆகும். காதவழியில் மலை நோய் நொடியில்லாமல் இருக்க வேண்டும்
என்பதற்காக இருக்கலாம். இது அடுத்த செய்யுளால் தெரிகிறது.

(க-து) ஐம்புலனுக்கும் விருந்தளிப்பதே நகரமாக இருத்தல் வேண்டும்.

சகூ. தீநகர்

ஈனசா திகளுக்குடி யிருப்பதாய், முள்வேலி
இல்லில் லினுக்கு முளதாய்
இணைமுலை திறந்துதம் தலைவிரித் திடுமாதர்
எங்கும்நட மாட்டம் உளதாயக்
கானமொடு பக்கமாய், மலையோர மாய், முறைக்
காய்ச்சல்தப் பாத இடமாய்
கள்ளர்பய நெடிய கயிறிட் டிரைக்கின்ற
கற்கேணி நீருண் பதாய்,
மானமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
மணியம்ஒன் றுண்டா னதாய்
மாநிலத்(து) ஓர் தலம் இருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
வாழ்வதிலும், அருந ரகிலே
ஆனநெடு நாள்கிடந்(து) அமிழ்தலே சுகமாகும்
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அமலனே-குற்றம் அற்றவனே!, அருமை.....தேவனே! ஈன சாதிகள் குடியிருப்பதாய்-இழிந்த சாதியினர் வாழ்வதாய், இல்லில்லினுக்கும் முள்வேலி உள்ளதாய் - வீடுதோறும் முள்ளால் வேலி இருப்பதாய் இணைமுலை திறந்துதம் தலைவிரித்திடும் மாதர் எங்கும் நடமாட்டம் உளதாய் - மார்பிலே துணி விலகியவாறு தலைவிரித்துத் திரியும் பெண்கள் எங்கும் உலாவும் நிலையினதாய், ஒரு பக்கம் கானமாய் - ஒரு பக்கம் காட்டுடையதாய் மலை ஓரமாய் -மலையோரமானதாய், முறைக்காய்ச்சல் தப்பாத இடமாய்-முறைக்காய்ச்சல் எப்போதும் வருவிடமாய், கள்ளர் பயமாய் - திருடரால் அச்சமாய், நெடிய கயிறு இட்டு இறைக்கின்ற கல்கேணி நீர் உண்பதாய் - நீண்ட கயிற்றைக்கட்டி இறைக்கப்படும் கல்லால் அமைந்த கிணற்றுநீர் உண்ணு மிடமாய், மானம் இலாக் கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கு மிகக் கொடியவருக்குத் தக்க தலைவனை யுடையதாய், ஓர்தலம் மாநிலத்து இருந்து அதனில் வெகுவாழ்வு வாழ்வதினும்-ஓர் ஊர் இப்பெரிய உலகில் இருந்து , அவ்வூரிலே பெருக வாழ்வதினும், அருநகரிலே ஆன நெடுநாள் கிடந்து அமிழ்தலே சுகம் ஆகும் - கொடிய நரகத்தில் உண்டான நீண்டகாலம் கிடந்து அதனில் முழுகிப்போதலே இன்பம் ஆகும்.

(வி-ரை) ஒருபக்கம் கானம் தீய விலங்குகளும் திருடர்களும் வாழ்வாவதால் ஊரில் வாழ்வோர்க்குக் கலக்கமுண்டாகும். மலைஓரம், வெப்பமும் முறைக்காய்ச்சலும் தரும். கொடுங்கோல் முன்னர் வாழும் நாட்டின் - கடும்புலி வாழும் காடும் நன்றே என்பதால், துர்ச்சனர் தமக்கு ஏற்ற மணியம் உடைய நர் நரகத்தினுங் கொடியது ஆயிற்று. நெடிய.....கற்கேணி -நீர்வளம் அற்றதைக் குறிக்கும் முள்வேலியும் தலைவிரித்திடும். மாதர் நடமாட்டமும் நகரின் அழகைக் கெடுப்பன.

(க-து) இத்தகைய நகரில் வாழ்வு கூடாது.

௬. முழுக்குநாள்

வரும்ஆதி வாரம் தலைக்கு எண்ணெய் ஆகாது
 வடிவமிகும் அழகு போகும்
 வளர்திங்க ளுக்கு அதிக பொருள்சேரும் அங்கார
 வாரம் தனக்கு இ டர்வரும்
 திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத வந்திடும்
 செம்பொனுக்கு உயரஅ நிவுபோம்
 தேடிய பொருட்சே தம் ஆம்வெள்ளி சனியெண்ணெய்
 செல்வம்உண்டு ஆயு ளுண்டாம்
 பரிகாரம் உளது ஆதி வாரம் தனக்கு அலரி
 பெளமனுக்கு ஆம்: எருத் தூளொளிப்
 பார்க்கவற்கு ஆகும் எனவே
 அரிதா அறிந்தபேர் எண்ணெய்சேர்த் தேமுழுக்கு
 ஆடுவார்அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை..... தேவனே! வரும் ஆதிவாரம் தலைக்கு எண்ணெய் ஆகாது-
 வருகின்ற ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று தலைக்கு எண்ணெய் கூடாது, (அவ்வாறு முழுகினால்)
 வடிவம் மிகும் அழகுபோகும் - உருவத்தில் மிகுந்த அழகு நீங்கும், வளர் திங்களுக்கு
 அதிகபொருள் சேரும்-வளர்ந்து வரும் திங்கட்கிழமைகளில் (முழுகினால்) மிகுந்த பொருள்
 கிடைக்கும், அங்காரவாரம் தனக்கு இடர்வரும் - செவ்வாய்க்கிழமைகளில் (முழுகினால்)
 துன்பம் உண்டாகும், திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடும் -அழகு மிகுந்த
 புதன்கிழமைகளில் (முழுகினால்) சிறந்த அறிவு வரும், செம்பொனுக்கு உயர் அறிவுபோம்
 - நல்ல வியாழக் கிழமைகளில் (முழுகினால்) சிறந்த அறிவு கெடும், வெள்ளி தேடிய
 பொருள் சேதம் ஆம் - வெள்ளிக்கிழமைகளில் (முழுகினால் சேர்த்துவைத்த பொருள்
 அழியும், சனி எண்ணெய் செல்வம் உண்டு ஆயுள் உண்டாம் - சனிக்கிழமைகளில்
 எண்ணெய் (:தேய்த்து முழுகினால்) செல்வமும் ஆயுள் வளர்ச்சியும் உண்டாகும், பரிகாரம்
 உளது - (தகாத கிழமைகளில் முழுக நேர்ந்தால்) மாற்று உண்டு, (அந்த மாற்று) அதிகாரம்
 தனக்கு அலரி - முதல் வாரமான ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அலரிமலராம், பெளமனுக்கு ஆன
 செழுமண் - செவ்வாய்க்கு நல்ல மண் ஆகும், பொன்னவற்குப் பசுஅறுகு ஆம் -
 வியாழனுக்குப் பசிய அறுகம்புல் ஆகும், ஒளி பார்க்கவற்கு எருத்தூள் ஆகும் -
 ஒளியுடைய வெள்ளிக்கு எருப்பொடி ஆகும், அரிதுஆ அறிந்த பேர் எண்ணெய் சேர்த்து
 முழுக்கு ஆடுவார்- அருமையாக உணர்ந்தவர்கள் எண்ணெயுடன் (இவற்றைச்) சேர்த்து
 முழுகுவர்.

(வி-ரை) என்+செய், எண்ணெய். நெய் என்பதே தைலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக
 முன்னாளில் வழங்கியது. பசுமை+அறுகு: பச்சறுகு. பெளமன் (வட) செவ்வாய்.

மருத்துவன்

தாதுப் பரீட்சைவரு காலதே சத்தோடு

சரீரலட் சணம்அ றிந்து
 தன்வந்த்ரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமதுவா கடம்அறிந்து
 பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரயோக மோடு பஸ்மம்
 பிழையாது மண்டீர செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குணவா கடம்
 சோதித்து,மூலிகா விதநிகண் :டு:ங்கண்டு
 தூயதை லம்பலே கியம்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயம்
 தோற்றியே அமிர்த கரனாய்,
 ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையான்ஆ யுர்வேதன்
 ஆகும்: எம(து) அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) எமது-எம்முடைய அருமை.....தேவனே! தாதுப் பரீட்சை வரு கால தேசத்தோடு
 சரீர லட்சணம் அறிந்து - நாடித் தேர்வையும் காலத்தையும் இடத்தையும் உடலின்
 இயல்பையும் உணர்ந்து, தன்வந்த்ரி கும்பமுனி கொங்கணா சித்தர் தமது வாகடம் அறிந்து -
 தன்வந்த்ரியும் அகத்தியரும் கொங்கணரும் சித்தர்களும் எழுதிய மருத்துவ நூலைக்
 கற்றுணர்ந்து, பேதம்வெருங் குளிகை சுத்திவகை மாத்திரை பஸ்மம் பிரயோகமோடு
 பிழையாது-பலவகைப்பட்ட பெருமைமிக்க குளிகைகளையும் (மருந்துச் சரக்குகளைத்)
 தூய்மை செய்யும் முறைகளையும் மாத்திரைகளையும் பஸ்மத்தையும் கொடுக்கும்
 தன்மையையும் தவறாது கற்று, மண்டீர செந்தூர லட்சணம் பேர் பெறும் குணவாகடம்
 சோதித்து - மண்டீரம் செந்தூரம் இவற்றின் இயல்புகளைப் புகழ்பெற்ற பண்புடைய
 மருத்துவ நூலின் வாயிலாகத் தேர்ந்து, மூலிகாவித நகிண்டும் கண்டு பல வேர்வகைகளின்
 நிகண்டையும் அறிந்து, தூய தைலம் லேகியம் சொல்பக்குவம் கண்டு - தூய எண்ணெயும்
 இலேகியமும் செய்யும் முறையைச் சொல்லியவாறு அறிந்து, வருரோக நிண்ணயம் தோற்றி
 - வரும் நோய்களின் முடிவை வெளிப்பட உணர்ந்து, அமிர்த கரனாய் கைநலம்
 உடையவனாய், ஆதிப் பெருங்கேள்வி உடையன்-முற்காலத்திலிருந்து வழிவழியாக
 வரும் கேள்வியறிவையும் உடையவனே, ஆயுர்வேதன் ஆகும் - மருத்துவன் ஆவான்.

(வி-ரை) இங்குக் கூறப்படும் மருத்துவன் இயல்பு பொதுவானது. நம்நாட்டு மருத்துவங்கள்
 ஆயுர்வேதம், சித்தம் என இரு வகைப்படும். தேரர் கொங்கணர் சித்தர் தமது வாகடம்
 அறிந்து என்பதனாற் பொதுவென உணரலாம். வாகடம்-மருத்துவ நூல். வளி பித்தம்
 ஐ(வாத பித்த சிலேத்துமம்) என்னும் மூன்று நரம்புகளின் இயலை அறிவதுதான் தாதுப்
 பரீட்சை, எவருக்கும் கோடை வறளை மாரியெனும் காலங்களில் ஒரேவகையாக உடல்
 நிலை யிராது. நாடுதோறும் தட்ப வெப்ப நிலை வேறுபடுவதால் மக்களின் உடல்நிலை
 ஒருவகையாக இராது. ஒரே நாட்டினும் மக்களின் உடல்நிலை வேறு வேறு வகையாக
 இருக்கும். ஆகையால் காலதேசத்தோடு சரீர லட்சணம் அறிந்து என்றார். சுத்திசெய்யாத
 மருந்துச் சரக்குகள் கெடுதியை விளைவிக்கும். மண்டீரம் என்பது செங்கல்லிற் சிட்டம்
 பிடித்த கல்லைக்கொண்டு பிற மருந்துச் சரக்குகளையும் சேர்த்துச் செய்யும் ஒருவகைப்

பொடி செந்தூரம் என்பது இரும்பு கலந்த மருந்துப் பொடி. இவற்றைச் செய்யும் முறையை மருத்துவர் வாயிலாக உணர்க. மூலிகை-வேர். நிகண்டு அகராதி போன்ற ஒரு நூல். ஏட்டுப்படிப்பைவிடக் கேள்வியே சிறந்தது என்பதை விளக்க, ஆதிப் பெருங்கேள்வியுடையன் ஆகவேண்டும் என்றார். எந்நலம் இருப்பினும் கைந்நலம் ஒன்றே மருத்துவர்க்குப் புகழ்தரும் என்பதைத் தெரிவிக்க அமிர்தகரனாய் என்றார்.

ருஉ. உண்மையுணர் குறி

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப(து) அறிவரிய
 சூழ்கிரக கணம்சாட்சி ஆம்!
 சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
 தூயமாத்திரைசாட்சி ஆம்!
 ஆதியிற் செய்ததவம் உண்டு இல்லை என்பதற்கு
 ஆளடிமை யேசாட்சி ஆம்!
 அரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதல்நூல்
 அரிச்சுவடி யேசாட்சி ஆம்!
 நாதனே மாதேவன் என்பதற்கோருத்ர
 நமகசம கம்சாட்சி ஆம்!
 நாயேனை ரட்சிப்ப(து) உன்பாரம்! அரியயன்
 நாளும்அர்ச்சனைசெய் சரணத்து
 ஆதிநாயகமிக்க வேதநாயகனான
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அரிஅயன் நாளும் அர்ச்சனைசெய் சாணத்து ஆதிநாயக-திருமாலும் பிரமனும் எப்போதும் மலரிட்டு வழிபடும் திருவடிகளையுடைய முதன்மையான தலைவனே! மிக்கவேத நாயகன் ஆன அண்ணலே-சிறந்த மறைமுதல்வனான பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே! சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்பது அறிவு அரிய சூழ்கிரகணம் சாட்சிஆம்-கணித நூல் பொய்ப்பாது, உண்மையே என்பதற்கு அறிஞரேயல்லாமல் பொதுமக்களால் அறியமுடியாத சூழும் கிரகணமே சான்று ஆகும், சொல்பெரிய வாகடம் நிசம் என்கை பேதிதரு தூயமாத்திரை சாட்சிஆம்-புகழ்பெற்ற பெருமைமிக்க மருத்துவ நூல் உண்மையென்பதற்குப் பேதிக்குத்தரும் நல்ல மாத்திரைகளே சான்று தரும், ஆதியில் செய்ததவம் உண்டு இல்லை என்பதற்கு ஆள் அடிமையே சாட்சி ஆம்-முன்னே செய்த நல்வினை உண்டா இல்லையா என்பதற்கு ஆளும் அடிமையுமே சான்று ஆகும், அரி தேவதேவன் என்பதை அறிய முதல்நூல் அரிச்சுவடியே சாட்சிஆம் - திருமால் வானவர் தலைவன் என அறிவதற்குச் சிறுவர்கள் கற்கும் முதல் நூல் அரிச்சுவடியாக இருப்பது சான்று ஆகும். மா தேவனே நாதன் என்பதற்கோ ருத்ர நமகசமகம் சாட்சி ஆம் - சிவபெருமானே தலைவன் என்பதை அறிவதற்கோ என்னில் உருத்திர நமகசமகம் என்னும் மறைப்பனுவலே சான்று ஆகும், நாயேனை ரட்சிப்பது உன்பாரம் - நாய் போன்று இழிவுற்ற என்னைக் காப்பது உன் பொறுப்பு.

(வி-ரை) நாதனே மாதேவன் என்பதை மாதேவனே நாதன் எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. உருத்ர நமகசமகம்: ஒரு மந்திரம்.

(க-து) எதனையும் ஆராயாது ஒரு முடிவுக்கு வருதல் ஒவ்வாது.

ரு. பிறவிக்குணம் மாறாது

கலங்காத சித்தமும், செல்வமும், ஞானமும்
கல்வியும், கருணை விளைவும்,
கருதரிய வடிவமும், போகமும், தியாகமும்,
கனரூபம் உளமங் கையும்
அலங்காத வீரமும், பொறுமையும், தந்திரமும்,
ஆண்மையும், அமுத மொழியும்
ஆனஇச் செயலெல் லாம் சனனவா சனையினால்
ஆகிவரும் அன்றி, நிலமேல்
நலம்சேரும் ஒருவரைப் பார்த்து) அது பெறக்கருதின்
நண்ணுமோ? ரஸ்தா ளிதன்
நற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள்செயினும் வாரா துகாண்!
அலங்காரம் ஆகமலர் கொன்றைமா லிகைகூடும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில் நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே.

(இ-ள்) அலங்காரம் ஆகு மலர்கொன்றை மாளிகைகூடும் அண்ணலே-அழகாக மலர்ந்த கொன்றை மாலையை மிலைந்த பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே!, கலங்காத சித்தமும்-குழம்பாத மனமும், செல்வமும்-நல்ல பேறும், ஞானமும்-அறிவும், கல்வியும்- கலையும், கருணை விளைவும்-அருட்பெருக்கும், கருது அரிய வடிவமும்- நினைவுக்கரிய உருவ அழகும், போகமும்-நுகர்ச்சியும் (அனுபவமும்), தியாகமும்-கொடையும்,கனரூபம் உள மங்கையும்-பேரழகுடைய மனைவியும், அலங்காத சீரமும்-அசைவில் லாத துணிவும், பொறுமையும்- (பிறர் குற்றம்) பொறுத்தலும், தந்திரமும்-சூழ்ச்சியும், ஆண்மையும்- ஆளுந்திரனும், அமுதமொழியும்-இனிய சொல்லும், :ஆனஇச் செயல் ளலாம்- ஆகிய இவைகள் யாவும் சனன வாசனையினால் ஆகிவரும் அன்றி-பிறப்பின் தொடர்பினால் இயற்கையிலே உண்டாகி வருமே அல்லாமல்,நிலம் மேல் நலம்சேரும் ஒருவரைக் கண்டு , அதுபெறக் கருதின் நண்ணுமோ-அந்த இயல்பை அடைய நினைத்தால் ஆகுமோ? இரஸ்தாளிதன் நற்சுவை தனக்குவர வேம்பு நெடிதுநாள் தவம்செயினும் வாராது-இரஸ்தாளு வாழையின் நல்ல சுவை தனக்குக் கிடைக்க வேண்டி வேம்பு நீண்ட நாள் தவம் புரிந்தாலும் கிடைக்காது.

(வி-ரை) தவமே: எ: அசை. காண்: முன்னிலையசை சனனவாசனை-பழம்பிறப்புத் தொடர்பு, மங்கை: இங்கு மனைவியைக் குறிக்கிறது.

(க-து) நல்வினையால் இயல்பாகவே அமையவேண்டிய இவை செயற்கையால் அமையா.

ருச. ஊழ்வலி

கடலள(வு) உரைத்திடுவர், அரிபிரமர் உருவமும்
காணும் படிக்கு)உ ரைசெய்வர்
காசினியின் அளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தின் நிலைமை அறிவார்
விடலரிய சீவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமல தடுத்த டக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவிளைப் பார், எட்டி
விண்மீதி னும்தா வுவார்,
தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவார், எண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்.
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வார்! அது
துடைக்கவொரு நான்மு கற்கும்
அடைவல எனத்தொரிந்(து) அளவில்பல நூல்சொல்லும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
:அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அண்ணலே-தலைவனே!, அருமை ..... தேவனே! கடல் அளவு உரைத்திடுவர் - கடலின் பரப்பைக் கணக்கிட்டுக் கூறுவர், அரிபிரமர் உருவமும் காணும்படிக்கு உரைசெய்வார் - திருமால் நான்முகன் ஆகியவரின் வடிவத்தையும் காணுமாறு விளக்கிக் கூறுவர், காசினியின் அளவு பிரமாணமும் சொல்லுவார்-உலகின் எவ்வகை அளவையும் விளக்குவர், காயத்தின் நிலைமை அறிவார்-உடற்கூறுபாட்டை உணர்வர், விடல் அரிய சீவ நிலை காட்டுவார் - விடுதற்கரிய உயிரின் நிலையையும் காண்பிப்பர், மூச்சையும் விடாமல் தடுத்து அடுக்கி மேன்மேலும் யோகசாதனை விளைப்பார்-மூச்சை விடாமல் தடைசெய்து அடக்கி மேலும் யோகசித்தியைச் செய்வார், விண்மீதினும் எட்டித் தாவுவார்-வானத்திலும் எழும்பித் தாவுவர், தொடல் அரிய பிரமநிலை காட்டுவார்-அடைய இயலாத பிரமத்தின் நிலையையும் காண்பிப்பர், எண்வகைத் தொகையான சித்தி அறிவார் - எட்டு வகையான எண்ணிக்கையுடைய சித்தியையும் தெரிவர் (எனினும்), சூழ்வினை வரும்போது சிக்கி உழல்வார்-சூழும் பழைய வினைப்பயன் வரும்போது அதனில் அகப்பட்டுத் தவிப்பர், ஒரு நான்முகற்கும் அது துடைக்க அடைவு அல-ஓப்பற்ற பிரமனுக்கும் அதனை அழிக்கும் வழி இல்லை. என அளவுஇல் பலநூல் தெரிந்து சொல்லும்-என்று கணக்கற்ற பலநூல்கள் அறிந்து கூறும்.

(வி-ரை) எண்வகைச் சித்திகள்: அனுவைப் போலாதல் மலைபோல் பேருருவெடுத்தல், எவ்வுயிரினுங் கலத்தல், நொய்மையாதல், நினைத்தவற்றை யடைதல், நிறையுளனாதல், ஆட்சியுள்ள ஆதல், பிறவற்றை வசப்படுத்துதல். ஊழிற் வெருவலி யாவுள மற்றொன்று- சூழினும் தான்முந் துறும் என்றார் வள்ளுவர்.

(க-து) ஊழ்வினைப் பயன் மாற்ற முடியாதது.

ருரு. உயர்வு இல்லாதவை

வேதியர்க்கு(கு) அதிகமாம் சாதியும், கனகமக
மேருவுக்கு அதிக மலையும்
வெண்திரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கு(கு) அதிக
மேதினியில் ஓடு நதியும்
சோதிதரும் ஆதவற்(கு) அதிகமாம் காந்தியும்,
சூழகன்ற(கு) அதிக கசியும்
தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமும்
சுருதிக்கு(கு) உயர்ந்த கலையும்,
ஆதிவடமொழிதனக்கு(கு) அதிகமாம் மொழியும், நுகர்
அன்னதா னந்த னிலும்ஓர்
அதிகதா னமுமில்லை என்றுபல நூலெலாம்
ஆராய்ந்த பேரு ரைசெய்வார்!
ஆதவன் பிரமன்விண்ணவர் முனிவர் பரவவரும்
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே.

(இ-ள்) ஆதவன் பிரமன் விண்ணவர் முனிவர் பரவ வரும் அண்ணலே-கதிரவன் நான்முகன்
வானவர் முனிவர் முதலோர் வாழ்த்த வரும் முதல்வனே! அருமை..... தேவனே!
வேதியர்க்கு அதிகம்ஆம் சாதியும்-மறையவர்களுக்கு-பொன்மயமான மாமேருவினும் பெரிய
மலையும் மேதினியில் வெண்திரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கு அதிகம் ஓடும் நதியும் -
உலகிலே வெண்மையான அலைகளை வீசி ஓடும் கங்கையாற்றினும் மேலாக ஓடும் ஆறும்,
சோதி தரும் ஆதவற்கு அதிகம்ஆம் காந்தியும்-ஓளியைத் தரும் ஞாயிற்றினும் மேம்பட்ட
ஓளிப்பொருளும், சூழ்கன்றகு அதிக கசியும்-சூழும் தீயினும் மேம்பட்ட தூய பொருளும்,
தூய தாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமும்-தூயவரான பெற்றோரினும் மேலான
தெய்வமும், சுருதிக்கு உயர்ந்த கலையும்-வேதத்தினும் மேம்பட்ட நூல்களும், ஆதி
வடமொழி தனக்கு அதிகம்ஆம் மொழியும் - முதன்மையான வடமொழியினும் உயர்ந்த
மொழியும், நுகர் அன்ன தானந்தனினும் ஓர் அதிக தானமும்-உண்ணப்படும்
உணவுக்கொடையினும் உயர்ந்த ஒரு கொடையும், இல்லையென்று பலநூல் எலாம்
ஆராய்ந்தபேர் உரை செய்வார்-இல்லையெனப் பல நூல்களையும் ஆராய்ச்சி
செய்தவர்கள் கூறுவார்கள்.

(வி-ரை) வடமொழிப்பற்றும் சாதிப்பிரிவினையும் தலைமை பெற்ற காலத்திலே இந்தச்
சதகம் எழுதப்பட்டதுபோலும், இன்றேல் வேதியரே உயர்ந்த சாதியென்றும் வடமொழியே
சிறந்த மொழியென்றும், வேதமே உயர்ந்த நூல் என்றும் கூறியிருக்க மாட்டார். பிறப்பு
ஓக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்று வள்ளுவர் கூறுவதாலும், வேதத்தினும் தமிழருக்குத்
திருக்குறளே ஆதாரம் ஆதலாலும், வடமொழியினும் முற்பட்ட மொழி தமிழ் என இக்காலை

ஆராய்ச்சியாளரால் முடிவு செய்ப்பட்டதாலும் அம்முன்றும் மறுக்கப்படும். உண்டி
கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே ஆகையால் அன்னதானம் சிறந்ததாயிற்று.

ஆதவன் பிரமன் விண்ணவர் முனிவர் பரவுதல் அறப்பளீசுரத்தின் புராண வரலாறு.

ருசு. வீணர்

வேட்டகம் சேர்வோரும் வீணரே! வீணுரை
விரும்புவோர் அவரின் வீணர்!
விருந்துகண்(டு) இல் லாள் தனக்(கு) அஞ்சிஓடிமறை
விரகிலோர் அவரின் வீணர்!
நாட்டம் தரும்கல்வி யில்லோரும் வீணரே!
நாடிஅவர் மேற்கவி சொல்வார்
நானிலந தனில் வீணர்! அவரினும் வீணரே
நரரைச சுமக்கும் எளியோர்!
தேட்டறிவி லாதவொரு வீணரே அவரினும்
சேரொரு வரத்தும் இன்றிச்
செலவுசெய் வோர் அதிக வீணராம்! வீணாய்த்
திரியும்எளி யேனை ஆட்கொண்(டு)
ஆட்டஞ்செ யும்பதாம் புயம்முடியின் மேல்வைத்த
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) வீணாய்த்திரியும் எளியேனை ஆட்கொண்டு வீணாகத்திரியும் எளியனான என்னை
அடிமையாக ஏற்று ஆட்டம் செய்யும் பதஅம்புயம் முடியின்மேல் வைத்த அமலனே-
நடனம்இடும் திருவடித்தாமரையை என் தலை மீதுவைத்த தூயவனே!
அருமை.....தேவனே!வேட்ட அகம் சேர்வோரும் வீணரே-மாமனார் வீட்டில்
உறைவோரும் வீணராவர், அவரின் வீணுரை விரும்புவோர் வீணர்-அவரினும்
வீண்மொழியாடலை விரும்புவோர் வீணர்-அவரினும் வீண்மொழியாடலை விரும்புவோர்
வீணர், அவரின் விருந்து கண்டு இல் லாள் தனக்கு அஞ்சி ஓடிமறை விரகு இலோர் வீணர்-
அவரினும் விருந்தினரைக் கண்டவுடன் மனைவிக்கு அஞ்சி ஓடி மறையும் அறிவு
இல் லாதவர் வீணர், நாட்டம்தரும் கல்வி இல்லோரும் வீணரே-(அவரினும்) (அகக்)
கண்ணைத்தரும் படிப்பில் லாதவரும் வீணரே, நானிலந்தனில் அவர்மேல் நாடிக்
கவிசொல்வார் வீணர் - (அவரினும்) உலகில் கல் லாதவரைத் தேடி அவர்மேற் பாக்களைப்
புனைவார் வீணர், அவரினும் நரரைச சுமக்கும் எளியோர் வீணரே-அவரினும்
மக்களைச்சுமக்கும் எளியவர் வீணர், தேட்ட அறிவு இலாத பெரு வீணரே அவரினும்-
(பொருளைத்) தேடும் அறிவுஅற்ற பெருவீணரேயான அவரினும், சேர் ஒரு வரத்தும்
இன்றிச் செலவுசெய்வோர் அதிக வீணராம்-வரக்கூடிய எந்த வரவும் இல் லாமல்
செலவுசெய்பவர் பெரிய வீணராவர்.

(வி-ரை) வேட்டல்-மணம்புரிதல், விரகு-அறிவு, நாட்டம்-கண் இங்கு அறிவைக் குறிப்பதால் அகக்கண் ஆயிற்று. நான்கு+நிலம்--நானிலம்: முலலை,குறிஞ்சி,மருதம்,நெய்தல், உலகம் இந்த நால்வகையில் அடங்குவதால் நானிலம் எனப்பட்டது. நரரைச் சம்ப்போர்-பல் லக்குத் தூக்குவோர்.

(க-து) வரவில்லாமற் செலவு செய்வோர் யாவரினும் இழிந்த வீணர்.

ருள. கெடுவன

மூப்பொருவர் இல்லாத குமரிகுடி வாழ்க்கையும்,
மூதரண் இலாத நகரும்,
மொழியும்வெகு நாயகர் சேரிடமும், வரும்எதுகை
மோனையில் லாத கவியும்
காப்பமை(வு) இலாததோர் நந்தவன மும், நல்ல
கரையிலா நிறையே ரியும்,
கசடறக் கற்காத தெளிவும்
கோப்புள விநோதமுடை யோர் அருகு புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்டமும்
குளிர் புனல் நிறைந்துவரும் ஆற்றோரம் அதினின்று
கோடுயர்ந்த(து) ஓங்கு தருவும்
ஆப்பதில் லாதபேர் இவையெலாம் ஒன்றாகும்
ஐயனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐயனே-தலைவனே! அருமை..... தேவனே! மூப்பு ஒருவர் இல்லாத குமரி குடிவாழ்க்கையும்-முதியவர் ஒருவர் இல்லாத கன்னியின் இல்லாழ்க்கையும், மூதரண் இலாத நகரும்-பழமையான காவல் இல்லாத பட்டினமும், மொழியும் வெகுநாயகர் சேரிடமும்-கூறப்பட்ட பல அதிகாரிகள் கூடும் இடமும், வரும் எதுகை மோனை இல்லாத கவியும்- (இலக்கணத்தில்) வரும் எதுகையும் மோனையும் சேராத செய்யுளும், காப்பு அமைவு இலாதது ஓர் நந்தவனமும்-காவல் பொருந்தியிராத ஒரு பூங்காவும், நல்ல கரைஇலா நிறை ஏரியும்-நல்ல கரையில் லாத நீர்நிறைந்த ஏரியும், கசடறக் கற்காத வித்தையும் -குற்றமின்றிக் கல்லாத கல்வியும், உபதேச காரணன் இலாத தெளிவும்- கற்பிக்கும் ஆசிரியன் இல்லாத கலைத்தெளிவும், கோப்புள விநோதம் உடையோர் அருகுபுகழாத கோதையர்செய் கூத்தாட்டமும்-கோவையான பலவகை விளையாட்டினர் அருகில் இருந்து புகழ்ந்து கூறாத விறலியர் ஆடும் கூத்தும், குளிர் புனல் நிறைந்துவரும் ஆற்றோர மதில்நின்று கோடு உயர்ந்து ஓங்குதருவும்-குளிர்ந்த நீர் நிறைந்து வரத்தக்க ஆற்றோரத்திலே இருந்து வளரும் நீண்ட உயர்ந்த கொம்புகளையுடைய மரமும், ஆப்பது இல்லாத தேர்-சுள்ளாணி இல்லாத தேரும், இவையெலாம் ஒன்று ஆகும்-இவைகள் யாவும் ஒரே தன்மையுடையன (கெடுவன) ஆகும்.

(வி-ரை) முதுமை+அரண்: மூதரண். அரணெனப்படுபவை மதிலும் அகழியும் காவற்காடும் இயற்கையாய்மந்த மலையும் ஆகும். உபதேசகாரணன்-கற்பிக்குந் தலைவன். கல்விக்கு அழகு கசடுஅற மொழிதல், ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசு அறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும் என்பவை இங்கு நினைக்கத்தக்கவை.

(க-து) எப்பொருளுக்கும் அழகும் ஆதரவும் வேண்டும்.

ருஅ. இவையே போதும்

பொய்யாத வாய்மையும் சீலமும் சார்ந்துளோர்
பூவலம் செயவேண் டுமோ?
பொல்லாத கொலைகளை(வு) இலாதநன் னெறியுளோர்
புகழ்அறம் செயவேண் டுமோ?
நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறம் செயவேண் டுமோ?
நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலும்ஒரு
நதிபடிந் திடவேண் டுமோ?
மெய்யாநின் அடியாரைப் பரவுவோர் உன்பதம்
விரும்பிவழி படவேண் டுமோ?
வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டிஅர்ச் சனைசெய் வரோ?
ஐயா றுடன்கமலை சோனா சலந்தில்லை
அதிபனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐயாறுடன் கமலை சோணதசலம் தில்லை அதிபனே-திருவையாறு, திருவாரூர், திருவண்ணாமலை சிதம்பரம் ஆகிய நகரங்களின் தலைவனே! அருமை..... தேவனே! பொய்யாத வாய்மையும் சீலமும் சார்ந்து உளோர் பூவலம்செய வேண்டுமோ-அழியாத உண்மையும் ஒழுக்கமும் உடையவர்கள் உலக வலம் வரல்வேண்டுமோ? பொல்லாத கொலைகளவு இலாத நன்னெறி உளோர் புகழ்அறம் செயவேண்டுமோ-தீய கொலையும் களவும் அற்ற நல்லொழுக்கமுடையவர் புகழ்த்தக்க அறங்களைச் செய்தல் வேண்டுமோ? நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர் நல்லறம் செயவேண்டுமோ-மெலியாத ஆசையையும் ஈயாமையையும் விட்டவர்கள் வேறு நல்ல அறத்தை நாடல் வேண்டுமோ? நல் மனோ சுத்தி உண்டானவேர் மேலும் ஒரு நதிபடிந் திடவேண்டுமோ-நல்ல உளத்தாய்மை பெற்றவர்கள் வேறாக ஒரு தூய ஆற்றில் முழுகுதல் வேண்டுமோ? நின் அடியரை மெய்யா(க) பரவுவோர் உன்பதம் விரும்பி வழிபட வேண்டுமோ-உன் தொண்டரை உண்மையாக வணங்குவோர் நின் திருவடையைப் போற்றுதலும் வேண்டுமோ? வேதியர்தமைப் பூசைபண்ணுவோர் வானவரைவேண்டி அர்ச்சனை செய்வரோ மறையவரை வணங்குவோர் வானவரை விரும்பி மலரிட்டு வழிபடல் வேண்டுமோ?

(வி-ரை) பூவலம் செய்வதால் உண்டாகும் நற்பண்புகள் இயல்பாகக் கைவரப்பெற்றோர் மேலும் பூவலம் செய்தல் வேண்டத்தகுவது அன்றென்பார் பொய்யாத.....வேண்டுமோ? என்றார். இவ்வாறே பிறவற்றிற்கும் உரைத்துக்கொள்க. நையாத காமம்-குறையாத ஆசை.சோண+அசலம், சோணாசலம் நெருப்பு மலை. திருவண்ணாமலையின் புராணம் இவ்வாறு கூறுவதை உணர்க. தில்லை மரங்கள் நிறைந்த இடமான தில்லைவனம் தில்லை என மருவி வழங்கியது.

(க-து) நன்னெறியில் நிற்போர் வேறு அறங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை.

ருகூ. அரியர்

பதின்மரில் ஒருத்தர்சரப மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூற்றில் ஒருவர்!
பார்த்தீதில் ஆயிரத்த(து) ஒருவர்விதி தப்பாது
பாடிப்ர வங்க மிடுவோர்!
இதனருமை அறிகுவோர் பதினாயிரத் தொருவர்!
இதையறிந்(து) இதயம் மகிழ்வாய்
ஈகின்ற பேர்புவி யிலே அருமை யாகவே
இலக்கத்தி லேயொ ருவராம்!
துதிபெருக வரும் மூன்று காலமும் அறிந்தமெய்த்
தூயர்கோ டியிலஓ ருவர்ஆம்!
தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரம்கைலை
சூழும்அவி நாசி பேரூர்
அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
அத்தனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) தொல் உலகுபுகழ்-பழமையான உலகம் போற்றுகிற காசி ஏகாம்பரம் கைலைசூழும் அவிநாசி பேரூர் அதிகம்உள வெண்காடு செங்காடு காளத்திஅத்தனே-காசியும் காஞ்சியும் கயிலையும் (அடியர்) சூழும் அவிநாசியும் திருப்பேரூரும் பெருமையுடைய திருவெண்காடும் திருச்செங்காடும் திருக்காளத்தியும் இடமாகக் கொண்ட முதல்வனே! சபைமெச்சிடப் பேசுவோர் பதின்மரில் ஒருத்தல் - அவை புகழும்படி பேசுவோர் பத்துக்கு ஒருவர், பாடுவோர் நூற்றில் ஒருவர் - (இனிமையாகப்) பாடுவோர் நூற்றுக்கு ஒருவர், விதிதப்பாது பாடி பிரசங்கம் இடுவோர் பார்மீதில் ஆயிரத்து ஒருவர் - முறை தவறாமற் பாடிச் சொற்பொழிவு செய்வோர் உலகில் ஆயிரத்தில் ஒருவர், இதன் அருமை அறிகுவோர் பதினாயிரத்து ஒருவர்-இந்தச் சொற்பொழிவின் சிறப்பைத் தெரிந்தவர் பதினாயிரவரில் ஒருவர், இதை அறிந்து இதளம் மகிழ்வாய் ஈகின்ற பேர்-இதன் பெருமையை உணர்ந்து மனமகிழ்வுடன் பொருளளிப்போர், புவியிலே அருமையாகவே இலக்கத்திலே ஒருவர் ஆம்-உலகில் அருமையாக இலட்சத்துக்கு ஒருவர் ஆவர், துதிபெருக வரும் மூன்று காலமும் அறிந்த மெய்த்தூயர் கோடியில் ஒருவர்ஆம்-புகழ் மிக வரும் முக்காலமும் உணர்ந்த உண்மையான நல்லோர் கோடி மக்களில் ஒருவர் ஆவர்.

(வி-ரை) தொன்மை+உலகு: தொல்லுலகு.ஏகம்+ஆம்பரம்: ஒற்றை மாமரம்(காஞ்சிபுரம் ஒற்றை மாமரத்தைத் தலவிருட்சமாக உடையது.)

கற்பு மேம்பாடு

தன் கணவன் உருவமாய்த் தற்புணர் வந்தோன்
தனக்கிணங் காத நிறையாள்,
தழற்கதிர் எழாமலும் பொழுவிடி யாமலும்
சாபம்கொ டுத்த செயலாள்
மன்னிவளர் அழல்மூழ்கி உலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
மைந்தனைச் சுடவந்த இறைவன் தடிந்தவடி
வாள்மலை யான கனிவாள்,
நன்னதி படிந்திடுவ(து) என்னஆர் அழல்மூழ்கி
நாயகனை மேவு தயவாள்
நானிலம் புகழ்சாலி, பேர்பெறு நளாயினி
நளிமலர் மேல்வை தேகி
அன்னமென் வருசந்தர் மதிதுரோ பதையென்பர்
ஆதியே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆதியே-முதல்வனே!, அருமை.....தேவனே! தன்கணவன் உருவமாய்த் தற்புணர் வந்தோன் தனக்கு இணங்காத நிறையாள் நானிலம் புகழ்சாலி-தன்னுடைய கணவனின் வடிவத்துடன் தன்னைக் கூட வந்தவனுக்குச் சம்மதியாத கற்புடையாள உலகம் புகழும் அருந்ததி, தழல்கதிர் எழாமலும் பொழுது விடியாமலும் சாபம் கொடுத்த செயலாள் பேர்பெறு நளாயினி-கதிரவன் தோன்றாமலும் இரவு கழியாமலும் சாபம் கொடுத்த செய்கையினாள் புகழ்பெற்ற நளாயினி, மன்னிவளர் அழல்மூழ்கி உலகு அறியவே தனது மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள் நளிமலர்மேல் வைதேகி-பொந்தி வளர்ந்த தீயிற்புகுந்து உலகம் அறியுமாறு தன் கணவனை அடைந்த அன்பினாள் தாமரை மலர்மேல் இருக்கும் இலக்குமியின் அமிசமான சீதை, மைந்தனைச் சுடவந்த இறைவன் தடிந்த வடிவாள் மாலையான கனிவுடையவள் அன்னம் போன்ற நடையையுடைய சந்திரமதி, நல்நதி படிந்திடுவது என்னஆர் அழல்மூழ்க நாயகனை மேவுதயவாள துரோபதை-நல்ல ஆற்றிலே மூழ்குவதுபோல நிறைந்த தீயிலே முழுகித் தன் கணவனைக்கூடும் அன்புடையாள் திரௌபதி, என்பர் - என்று (அறிஞர்) கூறுவர்.

(வி-ரை) பரிவு, தயவு, கனிவு-என்பவை அன்பைக் குறிக்க வந்தன. வடி-கூர்மை, தடிதல்- வெட்டுதல். வைதேகி விதேகநாட்டரசி (தத்திதாந்த நாமம்). நளாயினி-நளன் மகள். ஆர். அழல்நிறைந்த தீ. அருமை+அழல்-ஆரழல் எனக் கொண்டால்(பொறுத்தற்கு) அரிய தீ எனக் கொள்ள வேண்டும்.

க. கோடி உடுக்கும் நாள்

கறைமடா(து) ஒளிசேரும் ஆதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதிய சீலை
கலைமதிக்கு ஆகாது பலகாலும் மழையினிற்
கடிதுநனை வற்றொ ழிதரும்
குறைபடா(து) இடர்வரும் வீரியம் போம், அரிய
குருதிவா ரந்த னக்கு
கொஞ்சநா ளிற்கிழியும், வெற்றிபோம் புந்தியில்
குருவார மதில ணிந்தால்
மறைபடா தழகுண்டு, மேன்மேலும் நல்லாடை
வரும் இனிய சுக்கி ரற்கோ
வாழ்வுண்டு, திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
வாழ்வுபோம், மரணம் உண்டாம்
அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்(கு)
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அறைகின்ற வேதஆகமத்தின் வடிவாய் விளங்கு அமலனே-கூறப்படுகின்ற மறைவடிவாகவும் ஆகமவடிவாகவும் விளங்கும் தூயவனே!, அருமை.....தேவனே! ஆதிவாரந்தனிற் புதிய சீலை கட்டலாம் - ஞாயிற்றுக்கிழமையில் புதிய ஆடை உடுக்கலாம், (அவ்வாறு உடுத்தால்) கறைபடாது ஒளிசேரும்-(ஆடையிற்) கறை பிடிக்காது: தூயதாக ஒளிதரும், கலைமதிக்கு ஆகாது-கலைகளையுடைய திங்களுக்கு தகாது, (கட்டினால்) பல காலும் மழையினில் கடிது நனைவற்று ஒழிதரும் - பல முறையும் மழையில் நன்றாக நனைந்து கிழிந்துபோம், அரிய குருதிவாரம் தனக்குக் குறைபடாது இடர்வரும் வீரியம் போம்-நன்மைக்கு ஆகாத செவ்வாய்க்கிழமையில் மிகுந்த துன்பம் உண்டாகும், ஆண்மையும் நீங்கும், புந்தியில் கொஞ்ச நாளில் கிழியும், வெற்றிபோம்-புதன்கிழமையிற் சிலநாளிலே கிழிந்துவிடும், வெற்றியும் நீங்கும், குருவாரமதில் அணிந்தால் மறைபடாத அழகு உண்டு. மேன்மேலும் நல்ஆடை வரும்-வியாழக்கிழமைகளில் உடுத்தினால் நீங்காத அழகு உண்டாகும், மேலும் மேலும் நல்ல ஆடைகள் கிடைக்கும், சுக்கிரற்கோ வாழ்வு உண்டு திருஉண்டு-வெள்ளிக்கிழமையில் உடுத்தால் நல்வாழ்வும் செல்வமும் உண்டாகும், பொல்லாத சனியற்கு வாழ்வுபோம், மரணம் உண்டாம்-தீய சனிக்கிழமையில் உடுத்தினால் வாழ்வு சிதையும் சிறப்பும் உண்டாகும்.

சுஉ. சகுனம்-க

சொல்லரிய கருடன்வா னரம்அரவம் மூஞ்சூறு
சூகரம் கீரி கலைமான்

துய்யபா ரத்வாசம் அட்டைஎலி புன்குகை
 சொற்பெருக மருவும் ஆந்தை
 வெல்லரிய கரடிகட் டான்பூனை புலிமேல்
 விளங்கும் இரு நாஉடும்பு
 மிகவுரைசெய் இவையெலாம் வலம்இருந்(து) இடமாகின்
 வெற்றியுண்(டு) அதிக நலம்ஆம்:
 ஒல்லையின் வழிப்பயணம் ஆகும்வர் தலைதாக்கல்
 ஒருதுடை யிருத்தல் பற்றல்
 ஒருதும்மல் ஆணையிடல், இருமல், போ கேலென்ன
 உபசுருதி சொல்இ வையெலாம்
 அல்லத்தரும் நல்ல அல என்பர் முதி யோர்பரவும்
 அமலனே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) முதியோர் பரவும் அமலனே-பெரியோர்கள் வாழ்த்துகின்ற தூயவனே!,
 அருமை.....தேவனே! சொல்அரிய கருடன்-சொல்லுதற்கு அரிய கருடனும். வானரம்-
 குரங்கும், அரவம்-பாம்பும், மூஞ்சூறு-மூஞ்சூறும், சூகரம்-பன்றியும், கீரி-கீரியும், கலைமான்-
 கலைமானும், துய்ய பாரதவாசம்-தூயதான கரிக்குருவியும், அட்டை-அட்டையும், எலி-
 எலியும், புன்குகை-இழிந்த கோட்டானும், சொல்பெருக மருவும் ஆந்தை மிகுதியாகப்
 பேசப்படும் ஆந்தையும், வெல்அரிய கரடி-வெல்லமுடியாத கரடியும், காட்டுஆன்-காட்டுப்
 பசுவும், பூனை-பூனையும், புலி-புலியும், மேல்விளங்கும் இருநா உடும்பு-மேலாக விளங்கும்
 இருநாவையுடைய உடும்பும், மிக உரைசெய் இவையெலாம் (என) மிகுதியாகக் கூறப்படும்
 இவைகள் யாவும், வலம் இருந்து இடம்ஆகில் வெற்றிஉண்டு அதிக நலம்ஆம்-வலத்தில்
 இருந்து இடப்பக்கம் போனால் வெற்றியுண்டாகும் மிகுதியான நலமும் உண்டாகும்,
 ஒல்லையின் வழிப்பயணம் ஆகும் அவர் தலைதாக்கல்-விரைந்து வழிப்பயணம்
 செல்வோரின் தலையில் இடித்தல், ஒருதுடை யிருத்தல்-ஒருகாலில் நின்றல், பற்றல்-வந்து
 கையைப் பிடித்தல், ஒரு தும்மல்-ஒற்றைத் தும்மல், ஆணையிடல்-ஆணையிடுதல்,
 இருமல்-இருமுதல், போகேல் என்ன உபசுருதி சொல்-போகாததே என்று காதில்
 விழும்படி கூறுதல், இவையெல்லாம் அல்லல் தருணம்-இவைகள் யாவும் துன்பமே தரும்,
 நல்ல அல என்பர்-நல்லன அல்ல என்பர்.

கங். சகுனம்-உ

நரிமயில பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நாவிசிச சிலியோயந் திதான்
 நரையான கடுத்தவாயச் செம்போத் துடனமேதி
 நாடரிய சுரபி மறையோர்
 வரியுழுவை முயலிவை யனைத்துமவலம் ஆயிடின்
 வழிப்பயணம் ஆகை நன்றாம
 மற்றும்இவை அன்றியே குதிரைஅனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல்வா வாவென்றிடல்

தருவளை தொனித்திடுதல், கொம்புகிடு முடியரசு
 தப்பட்டை ஒலிவல் வேட்டு::
 தனிமணி முழக்கெழுதல இவையெலாம் ஊர்வழி
 தனக்கு ஏக நன்மை யென்பர்!
 அருணகிர ணோதயத தருணபா னுவையனைய
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருணகிரண உதயம் தருண பானுவை அனைய அண்ணலே-சிவந்த
 கதிர்களையுடைய காலையிள ஞாயிறுபோன்ற பெரியோனே! அருமை.....தேவனே! நரி
 மயில் பசுங்கிள்ளை கோழி கொக்கோடு காக்கை நாவி சிச்சிலி ஒந்தி தான்-நரியும் மயிலும்
 பச்சைக்கிளியும் கோழியும் கொக்கும் காக்கையும் கத்தூரி மிருகமும் கிச்சிலிப் பறவையும்
 ஒணாலும், நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத்துடன் மேதிநாட அரிய சுரபி மறையோர்-
 வல்லூறும் விரைந்து கத்தும் செம்போத்தும் எருமையும் சிந்தித்தற்கு அருமையான பசுவும்
 அந்தனரும், வரி உழுவை முயல்இவை அனைத்தும்-வரிப்புலியும் முயலும் (ஆகிய)
 இவைகள் யாவும், வலமாயிடின் வழிப்பயணம் ஆகை நன்றுஆம்-வலமாக வந்தால்
 வழிச்செலவு நன்மைதரும் மற்றும்-மேலும், இவை அன்றியே-இவையல்லாமலும், குதிரை
 அனுமானித்தல்-குதிரை கனைத்தலும், வாய்ச்சொல் வாவா என்றிடல்-வாய்ச்சொல் லாக
 வாவா என்று(காதிற்படும்படி) கூறுதலும், தருவளை தொனித்திடுதல்-கொடுக்கின்ற சங்கு
 ஒலித்தலும், கொம்பு கிடுமுடி முரசு தப்பட்டை ஒலி-கொம்பும் கிடுமுடியும் முரசும்
 தப்பட்டையும் ஆகிய இவற்றின் ஒலியும் வல்வேட்டு தனிமணி முழக்கு எழுதல் -
 விரைந்து மணந்து கொண்ட ஒப்பற்ற மங்கல வாத்தியம் முழங்குதலும், இவையெலாம்
 ஊர்வழி தனக்குஏக நன்மை என்பர். இவையாவும் ஊர்ச் செலவுக்கு நல்லது என்று
 அறிஞர் கூறுவர்.

கச. சகுனம்-ங

தலைவிரித்து எதிர்வருதல், ஒற்றைப் பிராமணன்
 தவசி, சந்நாசி, தட்டான்
 தனமிலா வெறுமார்பி, மூக்கறை,புல்,விறகுதலை,
 தட்டைமுடி, மொட்டைத்தலை,
 கலன்கழி மடந்தையர், குசக்கலம், செக்கான்,
 கதித்ததில் தைலம், இவைகள்
 காணவெதிர் வரவொணா நீர்க்குடம், எருக்கூடை
 கனி, புலால் உபய மறையோர்
 நலம்மிகு சுமங்கலை, கிழங்கு, சூதகமங்கை
 நாளும்வண் ணான்அ முக்கு
 நசைபெருகு பாற்கலசம், மணி, வளையல் மலர் இவைகள்
 நாடியெதிர் வரநன் மையாம்
 அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய்! பரசணியும்
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்

அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய்-அலையையுடைய கங்கையை அணிந்த சடையனே! பரசு அணியும் அண்ணலே-மழு ஏந்திய பெரியோனே! அருமை.....தேவனே! தலைவிரித்து எதிர்வருதல் ஒற்றைப் பிராமணன் தவசி சந்நாசி தட்டான-தலைவிரி கோலமாக ஒருவர் எதிர்வருதலும், ஒற்றைப் பார்ப்பானும், தவம் புரிவோனும், துறவியும், தட்டானும், தனம்இலா வெறுமார்பி மூக்கறை புல் விறகுதலை மார்பினளும், மூக்கில் லாதவனும், புலதலையனும், விறகுதலையனும், சப்பைத்தலையும், மொட்டைத்தலையும், கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலம் செக்கான் கதித்ததில தைலம்- அணிகலம் இல்லாத பெண்களும், குசவன் பாண்டமும், வாணியன் மிகுந்த எண்ணெயும், இவைகள் காணஎதிர் வரஊணா-இவைகள் கண்காண எதிர் வருதல் தகாதன: நீர்க்குடம், எருக்கூடை,கனி, புலால், உபயமறையோர்-நீர்க்குடமும், எருக்கூடையும், பழமும், இறைச்சியும், இரட்டைப் பார்ப்பனரும், நலம்மிகு சுமங்கலை, கிழங்கு, சூதகமங்கை, நாளும் வண்ணான் அழுக்கு - நன்மைமிக்க மங்கல மடந்தையும், கிழங்கும், பூப்புப்பெண்ணும், நாளும் எடுக்கும் வண்ணான் அழுக்கும், நசை பெருகு பால்கலசம்,மணி, வளையல், மலர்- விருப்பம் ஊட்டும் பாற்குடமும், மணியும், வளையலும், மலரும், இவைகள்நாடி எதிர்வர நன்மைஆம்-இவைகள் தேடி எதிரேவரின் நலம் ஆகும்.

சுரு. உணவில் விலக்கு

கைவிலைக் குக்கொளும் பால், அசப் பால், வரும்
காராக் கறந்த வெண்பால்,
காளான், முருங்கை,சுரை, கொம்மடி,பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு,
செவ்வையில் சிறுக்கீரை, பீர்க்கு), அத்தி, வெள்ளுப்பு,
தென்னை வெல்லம்)ம லாவகம்,
சீரிலா வெள்ளுள்ளி, ஈருள்ளி, இங்குவொடு
சிறப்பில்வெண் கத்த ரிக்காய்
எவ்வம்இல் சிவன்கோயில் நிர்மாலி யம், கிரணம்,
இலகுசுட ரில்லா தலூண்,
இவையெலாம் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
எனப்பழைய நூலுரை செய்யும்
ஐவகைப் புலன்வென்ற முனிவர் விண் ணவர் போற்றும்
அமலனே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஐவகைப்புலன் வென்ற முனிவர் விண்ணவர் போற்றும் அமலனே-ஐந்து புலன்களையும் வென்ற முனிவரும் வானவரும் வாழ்த்தும் தூயவனே!, அருமை..... தேவனே! கைவிலைக்குக் கொடும்பால்-கைவிலைக்கு வாங்கும் பாலும், அசப்பால்-ஆட்டுப்பாலும், வரும் கார் ஆகறந்த வெண்பால்-வரும் காரா பசுவினிடம் கறந்த வெண்மையான பாலும், காளான், முருங்கை, சுரை, கொம்மடி, பழஞ்சோறு, காந்திக் கரிந்தசோறு, செவ்வைஇல் சிறுக்கீரை, பீர்க்கு, அத்தி, வெள்உப்பு, தென்னை வெல்லம், மலாவகம்-பிண்ணாக்கும், சீர்இலா வெள் உள்ளி சிறப்பில்லாத வெள்ளைப்பூண்டும், ஈர்உள்ளி-(சிறப்பில்லாத) வெங்காயமும், இங்குவொடு-பெருங்காயத்துடன், சிறப்பு இல்வெண் கத்திரிக்காய்-சிறப்பில்லாத வெள்ளைக்கத்திரிக்காயும், எவ்வம் இல் சிவன்கோயில் நிர்மாலியம்-குற்றம் அற்ற சிவபெருமான் திருக்கோயிலினின்றும் கழிக்கப்பட்ட பொருளும், கிரணம் இலகசுடர் இல்லாத ஊண்-சூரியன் ஒளியும், விளங்கும் விளக்கும், இல்லாத காலத்து உணவும், இவை யெலாம் சீலம் உடையோர்க்கு ஆகா-இவைகள் யாவும் ஒழுக்கமுடையோர்க்குத் தகாதவை, எனப் பழைய நூல் உரைசெயும்-என்று பழமையான நூல்கள் கூறும்.

(வி-ரை) ஐவகைப் புலன்: சுவை, ஒளி, ஊறு ஓசை, நாற்றம், அசம்-ஆடு, நிர்மாலியம்(வடமொழி) கழிக்கப்பட்ட பொருள். எவ்வம்-குற்றம், கிரணம்: இங்கு ஞாயிற்றின் கதிரைக் குறிக்கின்றது.

சுக. நற்பொருளிற் குற்றம்

பேரான கங்கா நதிக்கும்அதன் மேல்வரும்
 பேனமே தோட மாகும்!
 பெருகிவளர் வெண்மதிக்(கு) உள்ளுள் களங்கமே
 பெரிதான தோட மாகும்!
 சீராம் தபோதனர்க்(கு) ஒருவர்மேல் வருகின்ற
 சீற்றமே தோட மாகும்!
 தீ(து)இல்முடி மன்னவர் விசாரித்தி டாதொன்று
 செய்தவர் மேல்தோ டமாம்!
 தாராள மாமிகத் தந்துவோர் தாராமை
 தான்இரப் போர்தோ டமாம்!
 சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
 தாலம்செய் தோட மாகும்!
 ஆராயும் ஒருநான் மறைக்கும்எட் டாதொளிரும்
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) ஆராயும் ஒரு நான்மறைக்கும் எட்டாது ஒளிரும் அண்ணலே-ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிற ஒப்பற்ற நான்கு மறைகளுக்கும் கிடையாத பெரியோனே!, அருமை.....தேவனே!, பேரான கங்கா நதிக்கும் அதன்மேல் வரும் பேனமே தோடம் ஆகும்-புகழ்பெற்ற கங்கையாற்றுக்கும் அதன்மேல் வருகின்ற நுரை ஒன்றே குற்றம்

எனப்படும், பெருகிவளர் வெண்மதிக்கு உள்உள் களங்கமே பெரிதுஆன தோடம் ஆகும்-மிக வளர்ச்சியுடைய வெள்ளைத் திங்களுக்கு அதனுள் இருக்கின்ற கறுப்பே பெரிய குற்றம் எனப்படும், சீர்ஆம் தபோதனர்க்கு ஒருவர்மேல் வருகின்ற சீற்றமே தோடம் ஆகும்-கீர்த்திமிக்க தவத்தினர்க்கு மற்றவர்மேல் உண்டாகும் சினமே குற்றம் எனப்படும், தீதுஇல் முடிமன்னர் விசாரித்திடாது ஒன்று செய்வது அவர்தோடம் ஆகும்-குற்றமற்ற பேரரசர்கள் ஆராயாமல் ஒன்றைச் செய்வது அவர்க்குக் குற்றம் எனப்படும், தாராளமா மிகந்தந்து உளோர் தாராமைதான் இரப்போர் தோடம் ஆம்-அளவின்றி (முன்) கொடுத்தவர்கள்(பின்) கொடாமை இரவலரின் (ஊழ்வினைக்) குற்றம் எனப்படும், சாரம் உள நல் கருப்பஞ்சாறு கைப்பது அவர் தாலம்செய் தோடம் ஆகும்-சிறப்புடைய நல்ல கருப்பஞ்சாறு கசப்பது (பருகுவோருடைய) நாவின் குற்றம் எனப்படும்.

கௌ. மனைகோலுவதற்கு மாதம்

சித்திரைத் திங்கள் மனைகோல மனைபுகச்
செல்வம்உண்டு அதினும் நலமே
சேரும்வை காசிக்கு: மேனாள் அரன்புரம்
தீயிட்ட(து) ஆனி யாகா:
வெற்றிகொள் இராகவன் தேவிசிறை சேர்கடகம்
வீ(று) அல்ல: ஆவ ணிசுகம்
மேவிடுங் கன்னியிர னியன்மாண்ட(து) ஆகாது:
மேன்மையுண்டு ஐப்ப சிக்கே:
உத்தமம் கார்த்திகைக்கு): ஆகாது மார்கழியில்
ஓங்குபா ரதம்வந் தநாள்:
உயர்வுண்டு மகரத்தில்: மாசிமா தத்தில்வடம்
உம்பர்கோன் உண்ட(து) ஆகா(து):
அத்தநீ! மாரனை எரித்தபங் குனிதானும்
ஆகுமோ! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அத்த-தலைவனே!, அருமை.....தேவனே, சித்திரைத் திங்கள்தனில் மனைகோல மனைபுகச் செல்வம் உண்டு-சித்திரைத் திங்களில் வீடுகோலினாலும் வீடு குடி புகுந்தாலும் செல்வம் உண்டாகும், அதிலும் வைகாசிக்கு நலமே சேரும்-சித்திரையினும் வைகாசித் திங்களில் நன்மையே உண்டாகும், மேனாள் ஆனி அரன்புரம் தீ இட்டது: ஆகா-முற்காலத்தில் ஆனித்திங்களிலே தான் சிவபெருமான் முப்புரத்திற்கு நெருப்பிட்டது ஆகையால் ஆனி ஆகாது, வெற்றிகொள் இராகவன் தேவி சிறைசேர் கடகம் வீறுஅல்ல-வெற்றியைக் கொண்ட இராகவன் தேவி சிறைசேர் கடகம் வீறுஅல்ல-வெற்றியைக் கொண்ட இராமன் மனைவி சிறைசென்ற ஆடித்திங்கள் சிறப்புடையது அன்று, ஆவணி சுகம் மேவிடும்ஆவணித்திங்கள் நலம் பொருந்தும், கன்னி இரணியன் மாண்டது:ஆகாது-

புரட்டாசித்திங்கள் இரணியன் இறந்தது, ஆகையால், தகாது, ஐப்பசிக்கு மேன்மை உண்டு - ஐப்பசித் திங்களில் உயர்வு உண்டு, கார்த்திகைக்கு உத்தமம்-கார்த்திகைத்திங்களில் நன்மை, ஓங்கு பாரதம் வந்தநாள் மார்கழியில் ஆகாது-பெரிய பாரதச்சண்டை வந்த காலமான மார்கழித்திங்களில் தகாது, மகரத்தில் உயர்வு உண்டு-தைத்திங்களில் மேன்மை உண்டாகும். உம்பர்கோன் விடம்உண்டது மாசி மாதத்தில் ஆகாது-வானவர் தலைவனான சிவபிரான் நஞ்சுண்டதாகிய மாசித்திங்களில் தகாது, நீ மாரனை எரித்த பங்குனிதானும் ஆகுமோ-நீ

காமனை எரித்த பங்குனித்திங்களும் தகுமோ? (தகாது)

(வி-ரை) கதிரவன் ஆடித்திங்களில் கடக ராசியிற் செல்கிறான். ஆகையாற் கடகம் ஆடியாயிற்று. இவ்வாறே கன்னி, மகரம் ஆகியவற்றிற்கும் கொள்க.

அ. விருந்து வாரம்

செங்கதிர்க்கு உறவுபோம், பகைவரும், விருந்தொருவர்
செய்யொணா(து) உண்ணொண்ணாது:
திங்களுக்கு(கு) உறவுண்டு, நன்மையாம் பகைவரும்
செவ்வாய் விருந்த ருந்தார்
பொங்குபுதன் நன்மையுண்டு(டு) உறவாம்: விருந்துண்ப்
பொன்னவற்(கு) அதிக பகைஆம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
போனவுற வுந்தி ரும்பும்
மங்குலநிகர் சனிவாரம் நல்லதாம்: இதனினும்
மனமொத்து இருந்த இடமே
வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
வாய்த்தநாள் என்ற நியலாம்
அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே!
அண்ணலே! அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அங்கையில் விளங்கி வளர்துங்கம் மழுவாளனே-அகங்கையில் வளிக்கமுற்று
ஒளிரும் தூய மழுவையுடையவனே! அண்ணலே-பெரியோனே!
அருமை.....தேவனே! செங்கதிர்க்கு விருந்து ஒருவர் செய்ய ஒணாது: உண்ண
ஒணாது: உறவுபோம், பகைவரும்-ஞாயிற்றுக்கிழமையில் ஒருவர் விருந்துசெய்யவும்
உண்ணவும் ஒவ்வாது, (செய்தால்) உறவு நீங்கிப் பகை உண்டாகும், திங்களுக்கு உறவு
உண்டு: நன்மைஆம்-திங்கட் கிழமையில் (விருந்துண்டால்) உறவு வரும்: வேறு நன்மையும்
உண்டாகும், திங்களுக்கு உறவு உண்டு, நன்மைஆம்-திங்கட்கிழமையில் (விருந்துண்டால்)
உறவு வரும்: வேறு நன்மையும் உண்டாகும், செவ்வாய் விருந்து அருந்தார், பகை-வரும்
செவ்வாய்க்கிழமையில் விருந்துண்ணமாட்டார், (உண்டாற்) பகையுண்டாகும், பொங்குபுதன்
நன்மை உண்டு: உறவுஆம்-நலம்மிகும் புதன்கிழமையில் நலமுண்டாகும், உறவும்

உண்டாகும், பொன்னவற்கு விருந்து உண்ண அதிக பகைஆம் - வியாழனில் விருந்துண்டால் மிகுபகை வரும், புகர்வற்கு ஆகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப் போன உறவும் திரும்பும்- வெள்ளிக்கிழமையானால் நீண்ட நாட்களாகப் பகையான உறவினரும் திரும்புவர், மங்குல்நிகர் சனிவாரம் நல்லது ஆம் - முகில்அனைய சனிக்கிழமை நலம் உண்டாகும், இதனினும் மனம்ஒத்து இருந்த இடம் வாலாயமாய்ப்போய் விருந்துஉண விருந்துஉதவ வாய்த்த நாள் என்று அறியலாம்-மேலும் இந்த நாளே உளம் ஒத்து ஒள்ள இடத்தில் வழக்கமாகச் சென்று விருந்து உண்ணவும் செய்யவும் பொருந்திய நாள் என உணரலாம்.

(வி-ரை) சனியின் நிறம் கருமையாகையால், மங்குல் நிகர் சனி என்றார். அகம்+கை- அங்கை

(க-து) விருந்து உண்ணவும் செய்யவும் ஞாயிறு, செவ்வாய், வியாழன் தகாதவை: மற்றவை நலமானவை.

சு. பூப்பு வாரம்

அருக்கனுக்கு(கு) அதிரோகி யாவள்:நற் சோமனுக்கு(கு)
 ஆனகற்பு(பு) உடைய ளாவாள்:
 அங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்:புந்தி
 அள(வு) இல்பைங் குழவி பெறுவாள்
 திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்க சம் பத்தினொடு
 சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பாள்:
 சீருடைய பார்க்கவற்கு(கு) அதிபோக வதியுமாம்
 திருவுமுண் டாயி ருப்பாள்
 கருத்தழிந்து எழில்குன்றி வறுமைகொண்டு அலைகுவாள்
 காரிவா ரத்தி லாகில்
 களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
 காலபலன் என்று ரைசெய்வார்
 அருத்தியுடன் எளியேனை ஆட்கொண்ட சோதியே!
 அண்ணலே! அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருத்தியுடன் எளியேனை ஆட்கொண்ட சோதியே-அன்புடன் எளிய என்னை அடிமையாக ஏற்ற பேரொளியே! அண்ணலே-பெரியோனே!, அருமை..... தேவனே! அருக்கனுக்கு அதிரோகி ஆவாள்-ஞாயிற்றுக் கிழமையில் மிகுநோயுடையவள் ஆவாள் - நல்ல திங்களில் மிகுதியான கற்புடையவள் ஆவாள். அங்காரகற்கு வெகுதுக்கி ஆவாள்- செவ்வாயில் மிகுந்த வருத்தமுடையவள் ஆவாள் புந்தியில் அளவுஇல் பைங்குழலி பெறுவாள்-புதனில் மிகுதியான குழந்தைகளைப் பெறுவாள், திருத்தகு வியாழத்தில் மிக்க சம்பத்தினொடு சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பாள்-சிறப்புற்ற வியாழனில் அளவற்ற செல்வத்துடன் மக்கட்பேறும் உடையவளாயிருப்பாள்: சீருடைய பார்க்கவற்கு அதிபோக வதியும் ஆம்: திருவும் உண்டாயிருப்பாள்-புகழ்மிக்க வெள்ளியில் மிகவும் இன்பமுடையவளும்

செல்வமுடையவளும் ஆவாள், காரிவாரத்தில் ஆகில் கருத்து அழிந்து எழில்குன்றி வறுமைகொண்டு அலைகுവാள்-சனிக்கிழமையில் ஆனால் மனங்கெட்டு, அழகிழந்து வறுமையுடன் திரிவாள், களபமுலை மாதர் புட்பவதி ஆம் வார காலபலன் என்று உரைசெய்வார்-கலவைச் சந்தனம் பூசிய கொங்கையுடைய பெண்கள் பூப்படைகிற வாரகால பலன்(இவை) எனக் (கற்றவர்) கூறுவர் (க-து) பெண்கள் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனிக்கிழமைகளில் பூப்படைதல் தீமை: மற்றக் கிழமைகள் நலம்.

எ. பூப்பு இலக்கினம்

வறுமைதப் பாதுவரும் மேடத்தில்: இடபத்தில்
 மாறாது விபசா ரிஆம்
 வாழ்வுண்டு போகமுண்டாகும்மிது னம்:கடகம்
 பலிதின்றி பிறரை அணைவாள்:
 சிறுமைசெயும் மிடிசேர்வள் மிருகேந் திரற்கெனில்
 சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
 செட்டுடையன் துலையெனில்: பிணியால் மெலிந்திடுவள்
 தேளினுக் குத்த னுகளெனில்
 நெறிசிதைவள், பூருவத்(து) அபாரநெறி உடையளாம்
 நீள்மகரம் மான மிலளாம்
 நிறைபோக வதிகும்பம் எனில்: மீனம் என்னிலோ
 நெடியபே ரறிவு டையளாம்:
 அறிவாளர் மடமாதர் தமையறி இராசிபலன்
 அதுவென்பர்: அருமை மதவேள்
 அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை.....தேவனே!, மேடத்தில் வறுமை தப்பாது வரும் -மேட ராசியில் (பூப்படைந்தால்) தவறாமல் வறுமை உண்டாகும், இடபத்தில் மாறாது விபசாரி ஆம்-இடபராசியில் தவறாமல் தீயஒழுக்கமுடையளாவள், மிதுனம் வாழ்வு உண்டு, போகம் உண்டாகும்-மிதுனத்தில் வாழ்வும் இன்பமும் அடைவாள், கடகம் வலிதின்றி பிறரை அணைவாள்-கடகத்தில் தானே(கணவன் அல்லாத) மற்றவரைத் தழுவுவாள், மிருகேந்திரற்கு எனில் சிறுமை செய்யும் மிடிசேர்வள் - சிங்கத்தில் இழிவு தரும் வறுமையுடையளாவள், கன்னி என்னில் சீர்பெறுவள் - கன்னியில் ஆயின் புகழ்பெறுவாள், துலையெனில் செட்டுடையன்- துலையாயின் சிக்கனம் உடையளாயிருப்பாள், தேளினுக்குப் பிணியால் மெலிந்திடுவள்-விருச்சிகத்தில் நோயால் இளைத்திடுவாள், தனுசு எனில் நெறிசிதைவள்: பூருவத்து அபாரநெறி உடையளும் - தனுசில் ஆனால் ஒழுக்கம் கெடுவாள், முன்னும் பின்னுந் தீயஒழுக்கம் உடையளாகவே இருப்பாள்: நீள்மகரம் மானம் இலள்ஆம்-பெரிய மகரத்தில் பெருமை இழந்தவள் ஆவாள், கும்பம் எனில் நிறைபோகவதி-கும்பத்தில் நிறைந்த இன்பம் உடையளும்-மீனத்தில் ஆனால் மிகுந்த பேரறிவு உடையவள் ஆவாள், மடமாதர் தமை அறிவாளர்அறி இராசிபலன் அது என்பர்-இளமங்கையரை அறிவாளர் அறிவதற்குரிய இலக்கின பலன் இது என்று கூறுவர்.

(வி-ரை) மிருகங்களின் தலைமைபெற்றது சிங்கம், பூருவம்-முன். அபரம்-பின்.

(க-து) பெண்கள் மேடம்,இடபம்,கடகம்,சிங்கம்,விருச்சிகம்,தனுசு,மகரம் ஆகிய இராசிகளிற் பூப்படைதல் தீது மற்றவை நலம்.

எக. தீவும் கடலும்

நாவலந் தீவினைச் சூழ்தரும் கடலளவு
லட்சம்யோ சனை: இ தனையே
நாள்தொரும் சூழ்வது இல வந்தீவு: அதைச் சூழ்தல்
நற்கழைச் சாற்றின் கடல்
மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ(வு): அதைச்சூழ்தல்
மிகுமதுக கடல்: அதனையே
விழைவொடும் சூழ்தல்கிர வஞ்ச தீவம் இதனின்
மேற்சூழ்தல் நெய்க்க டலதாம்
பூவில் இது சூழ்தல்சா கத்தீவம்: இங்கிதைப்
போப்பது: திருப்பாற் கடல்
போவதது சூழ்தல்சான் மலிதீவம்ஆம்:தயிர்ப்
புணரிஅப் பாலும் அப்பால்
ஆவலுறு புட்கரத் தீவாம் இதைச்சூழ்வது
அரும்புனற்று அருமை மதவேள்
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளீ சுரதே வனே!

(இ-ள்) அருமை.....தேவனே! நாவல்அம் தீவினைச் சூழ் கருங்கடல் அளவு லட்சம் யோசனை-நாவலந் தீவாகிய இதனைச் சூழ்ந்த கருங்கடலின் பரப்பு இலட்சம் யோசனை, இதனையே நாள்தொறும் சூழ்வது இலவம்:தீவு-இந்தக்கடலை எப்போதும் சூழ்ந்திருப்பது இலவந்தீவு, அதைச்சூழ்தல் நற்கழைச் சாற்றின் கடல்-அதனைச் சூழ்ந்திருப்பது இனிய கருப்பஞ்சாற்றுக் கடல் மேவும் இது சூழ்வது குசத்தீவு-பொருந்திய இதனைச் சூழ இருப்பது குசத்தீவு, அதைச் சூழ்தல் மிகும் மதுக்கடல்-குசத்தீவைச் சூழ்வது மிகுந்த மதுவின் கடல், அதனை விழைவுடன் சூழ்தல் கிரவஞ்ச தீவம்-மதுக்கடலை விருப்பத்துடன் சூழ்ந்திருப்பது கிரவஞ்ச தீவு, இதனின்மேற் சூழ்தல் நெய்க்கடலது ஆம்- கிரவஞ்சத் தீவினைச் சூழ்ந்திருப்பது நெய்க்கடல் ஆகும்., பூவில்இது சூழ்தல் சாகத்தீவம்- உலகில் இதனைச் சூழ்வது சாகத்தீவு,இங்கு இதைப் போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்- இவ்வுலகில் சாகத்தீவை வளைவது திருப்பாற் கடல் போத அதுசூழ்தல் சான்மலி தீவம்ஆம்-நன்றாக அதனைச் சூழ்வது சான்மலித் தீவு, அப்பாலும் தயிர்ப்புணரி- அதற்கப்புறம் (சூழ்வது) தயிர்க்கடல், அப்பால் ஆவல்உறு புட்கரத்தீவு,இதைச் சூழ்வது அரும்புனற்று-இதனைச் சூழ்வது அரிய நன்னீர்க்கடல்.

(வி-ரை) நாவல்அம் தீவு-நாவல் மரங்கள் நிறைந்தம் தீவு, இலவுஅம் தீவு-இலவ மரங்கள் நிறைவான தீவு குசம்-தர்ப்பை: தர்ப்பைத்தீவு. கிரவஞ்சம் - அன்றில் (ஒருவகைப் பறவை) கிரவஞ்சப் பறவையையுடைய தீவு, சாகம்-தேக்கு: தேக்குமரத் தீவு, சான்மலி என்பதும் இலவமரமே புட்கரம்: இவற்றை மிகுதியாகவோ சிறப்பாகவோ உடைய ஏழு தீவுகள், அவ்வாறே கருங்கடல், கழைச்சாற்றுக் கடல், கட்கடல்(மது-கள்) நெய்க் கடல் பாற்கடல், தயிர்க்கடல், நறுநீர்க்கடல் என ஏழு கடல்கள், இவ்வாறு புராணம் கூறும்.